

ZAKON O ENERGETSKI POLITIKI

1. Poglavlje: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon določa načela energetske politike, ukrepe upravljanja energetske politike, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija), ureja pristojnost energetske inšpekcije, pooblastila in pogoje za energetskega inšpektorja, opredeljuje energetska infrastrukturo ter ureja nekatera druga skupna vprašanja na področju energetike.

2. člen (področje uporabe zakona)

Določbe tega zakona veljajo in se uporabljajo za področja energetike, ki so urejena z Zakonom o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. xx/21), Zakonom o oskrbi s plini (Uradni list RS, št. xx/21), Zakonom o oskrbi s toploto (Uradni list RS, št. xx/21), Zakonom o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. xx/21) in Zakonom o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20), v kolikor ni z zakoni, ki urejajo ta področja (v nadaljnjem besedilu: področni zakoni), določeno vprašanje drugače urejeno.

3. člen (prenos in izvrševanje predpisov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

- Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/944/EU) v delu, ki se nanaša na regulativni organ,
- Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 94; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/73/ES), v delu, ki se nanaša na regulativni organ;
- Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, Direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, str. 114; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/31/ES),

(2) Ta zakon določa tudi pristojne organe za izvajanje in sankcije za kršitve naslednjih Uredb Evropske unije:

- Uredbe (EU) 2019/942 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o ustanovitvi Agencije Evropske unije za sodelovanje energetskih regulatorjev (UL L 158 z dne 14.6.2019; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 942/2019),
- Uredbe (EU) 2019/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o notranjem trgu električne energije (UL L 158 z dne 14.6.2019; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 943/2019), v delu, ki se nanaša na naloge Agencije za energijo;
- Uredbe (EU) št. 1227/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o celovitosti in preglednosti veleprodajnega energetskega trga (UL L št. 326 z dne 8. 12. 2011, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 1227/2011),
- Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018 str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1999/EU),
- Uredbe (EU) 2016/1952 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o evropski statistiki cen zemeljskega plina in električne energije in o razveljavitvi Direktive 2008/92/ES (UL L 311 z dne 17. 11. 2016; v nadaljnjem besedilu: Uredba EU 2016/1952),
- Odločbe Sveta 1999/280/ES z dne 22. aprila 1999 o postopku Skupnosti za obveščanje in posvetovanje o nabavnih stroških za surovo nafto in porabniških cenah za naftne derivate (UL L 110/8 z dne 28. 4. 1999; v nadaljnjem besedilu: Odločba 1999/280/ES), v delu, ki se nanaša na porabniške cene za naftne derivate.

4. člen **(pomen izrazov)**

(1) V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. »ACER« je Agencija za sodelovanje energetskih regulatorjev, kot je urejena v Uredbi (EU) 2019/942 z dne 5. junija 2019 o ustanovitvi Agencije Evropske unije za sodelovanje energetskih regulatorjev (prenovitev) (UL L št. 158 z dne 14.6.2019, str. 22);
2. »daljinsko hlajenje ali daljinsko ogrevanje« pomeni daljinsko hlajenje ali ogrevanje, kakor je opredeljeno v 2. točki 4. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20);
3. »distribucija toplote« pomeni distribucijo toplote, kakor je opredeljeno v 3. točki 3. člena Zakona o oskrbi s toploto (Uradni list RS, št. xx/21);
4. »distribucijski operater« je distribucijski operater, kakor je opredeljen v 12. točki 4. člena Zakona o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. xx/21) ;
5. »dolgoročno načrtovanje« pomeni dolgoročno načrtovanje potrebnih naložb v proizvodnjo, prenosne in distribucijske zmogljivosti ter druge objekte, za zadostitev povpraševanja sistema po električni energiji, zemeljskem plinu in drugih energentih, in za zagotovitev zanesljive oskrbe odjemalcev;
6. »elektrooperater« je sistemski operater ali distribucijski operater, kakor sta opredeljena z Zakonom o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. xx/21);
7. »gospodinjski odjemalec« pomeni odjemalca, ki kupuje električno energijo, zemeljski plin, toploto ali drug energetski plin za svojo lastno rabo v gospodinjstvu, kar izključuje rabo za opravljanje trgovskih ali poklicnih dejavnosti;
8. »izvajalci energetske dejavnosti« pomeni pravne osebe javnega in zasebnega prava ter fizične osebe, ki opravljajo katerokoli dejavnost na naslednjih področjih energetskih dejavnosti:

- predelava nafte ali naftnih derivatov,
 - skladiščenje plinastih, tekočih in trdih goriv,
 - transport energije in goriv po omrežjih,
 - proizvodnja, pridobivanje, trgovanje in distribucija trdih, tekočih in plinastih goriv,
 - proizvodnja električne energije,
 - shranjevanje električne energije;
 - agregiranje na trgu z električno energijo;
 - proizvodnja in distribucija toplote za daljinsko ogrevanje in hlajenje,
 - dejavnost operaterja,
 - dobava električne energije, plina ali toplote,
 - dejavnost operaterja trga z električno energijo,
 - trgovanje, zastopanje in posredovanje na trgu z električno energijo oziroma zemeljskim plinom.
9. »bruto končna poraba energije« pomeni bruto končno porabo energije, kakor je opredeljena v 4. točki 3. člena Zakona o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. xx/21);
 10. »končna poraba energije« pomeni energijo ali energent, dobavljen za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvom, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, razen dobave sektorju pretvorbe energije;
 11. »končni odjemalec« pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;
 12. »lokalna skupnost« pomeni samoupravno lokalno skupnost;
 13. »lokalni energetski koncept« je koncept razvoja lokalne skupnosti ali več lokalnih skupnosti na področju oskrbe in rabe energije, ki vključuje ukrepe za učinkovito rabo energije ter način oskrbe z energijo iz obnovljivih virov, soproizvodnje, odvečne toplote in iz drugih virov;
 14. »nizkoogljične tehnologije« pomeni tehnologije, ki izpolnjujejo zahteve taksonomije Evropske unije, da se lahko šteje, da njihova uporaba bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb ali prilagajanju podnebnim spremembam in ne škoduje bistveno kateremu od drugih okoljskih ciljev;
 15. »energija iz obnovljivih virov« pomeni energijo iz obnovljivih virov, kakor je opredeljena v 14. točki 3. člena Zakona o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. xx/21);
 16. »odjemalec« je pravna ali fizična oseba, ki kupuje energijo ali gorivo za lastno rabo ali za nadaljnjo prodajo;
 17. »operater« pomeni elektrooperater ali operater sistema;
 18. »operater distribucijskega sistema« je operater distribucijskega sistema zemeljskega plina, kakor je opredeljen v 34. točki 3. člena Zakona o oskrbi s plini (Uradni list RS, št. xx/21) ;
 19. »operater prenosnega sistema« pomeni operater prenosnega sistema zemeljskega plina, kakor je opredeljen v 35. točki 3. člena Zakona o oskrbi s plini (Uradni list RS, št. xx/21);
 20. »operater sistema« je operater prenosnega sistema zemeljskega plina ali operater distribucijskega sistema zemeljskega plina;
 21. »revizor« je revizijska družba ali samostojni revizor, ki ima po zakonu, ki ureja revidiranje, dovoljenje za opravljanje revidiranja;
 22. »sistemski operater« je sistemski operater, kakor je opredeljen v 76. točki 4. člena Zakona o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. xx/21);
 23. »soproizvodnja« pomeni postopek sočasne proizvodnje toplote in električne ali mehanske energije;
 24. »toplota« pomeni toploto, kakor je opredeljena v 14. točki 3. člena Zakona o oskrbi s toploto (Uradni list RS, št. xx/21).

(2) Drugi izrazi s področja energetike, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi iz 2. člena tega zakona.

2. Poglavje: UPRAVLJANJE ENERGETSKE POLITIKE

1. Oddelek: Temeljna načela energetske politike

5. člen (načelo prioritete)

(1) Ukrepi za povečanje energetske učinkovitosti in zmanjšanje rabe energije imajo pri primerljivih stroških, upoštevanih v življenjski dobi ukrepa, prednost pred zagotavljanjem novih zmogljivosti za oskrbo z energijo.

(2) Ukrepi za zagotavljanje novih zmogljivosti za oskrbo z energijo iz obnovljivih in nizkoogljivih virov imajo pri primerljivih stroških, upoštevanih v življenjski dobi naprave, prednost pred zagotavljanjem novih zmogljivosti za oskrbo z energijo iz drugih virov.

6. člen (načelo stroškovne učinkovitosti)

Državni organi in organi lokalnih skupnosti si morajo pri sprejemanju politik, strategij, programov, načrtov, splošnih in konkretnih pravnih aktov ter pri izvedbi ukrepov na podlagi tega zakona in drugih področnih zakonov, prizadevati doseči čim nižje neposredne stroške ukrepov za pravne in fizične osebe in čim nižje zunanje stroške glede na dosežene rezultate, ob upoštevanju načela stroškov v celotni življenjski dobi.

7. člen (načelo socialne kohezivnosti)

Oskrba z energijo omogoča primerne življenjske pogoje revnejšim skupinam prebivalstva oziroma gospodinjstvom.

8. člen (načelo enakega obravnavanja)

Postopki, ki so povezani z gradnjo zmogljivosti za oskrbo z energijo, z oskrbo z energijo ali z rabo energije, ki jih vodi država ali lokalne skupnosti, morajo biti vodeni na način, ki zagotavlja enakopravno obravnavanje vseh udeležencev v postopku.

9. člen (načelo preglednosti)

Postopki, ki so povezani z gradnjo zmogljivosti za oskrbo z energijo, z oskrbo z energijo ali z rabo energije, ki jih vodi država ali lokalne skupnosti, morajo biti vodeni na način, ki zagotavlja preglednost vodenja postopkov in sprejemanja odločitev.

10. člen (načelo javnosti)

(1) Količinski podatki o dobavah energije po vrstah odjemnih skupin in po skupinah končnih odjemalcev, so javni, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Javnost je vključena v postopke sprejemanja politik, strategij, programov in načrtov, ki se nanašajo na oskrbo in rabo energije, skladno s tem zakonom in drugimi področnimi zakoni.

(3) Javnost je vključena v postopke izdajanja splošnih pravnih aktov, ki se nanašajo na oskrbo in rabo energije, skladno s tem in drugimi področnimi zakoni.

11. člen (načelo varstva potrošnikov)

Pri oskrbi z energijo morajo biti upoštewane pravice potrošnikov kot končnih odjemalcev energije.

12. člen (načelo celovitosti)

Država in lokalna skupnost morata pri sprejemanju politik, strategij, programov, načrtov in splošnih pravnih aktov ter pri izvajanju drugih zadev iz svoje pristojnosti upoštevati njihove vplive na doseganje ciljev s področja oskrbe z energijo, energijske učinkovitosti, obnovljivih virov energije in okoljske sprejemljivosti.

13. člen (načelo spodbujanja)

(1) Država in lokalna skupnost v skladu s svojimi pristojnostmi spodbujata dejavnosti za povečanje energetske učinkovitosti in deleža obnovljivih ter drugih nizkoogljičnih virov energije.

(2) Pri določanju spodbud morajo biti okolju prijaznejše naprave, tehnologije, oprema, proizvodi in storitve ter dejavnosti deležne večjih ugodnosti od okolju manj prijaznih.

(3) Država in lokalne skupnosti spodbujajo ozaveščanje, informiranje in izobraževanje o energetske učinkovitosti in obnovljivih virih energije.

14. člen (načelo pregledne in nepristranske oskrbe z energijo)

Odjemalci energije iz omrežij imajo pravico do oskrbe na pregleden in nepristranski način pod pogoji, določenimi s področnimi zakoni in na njihovi podlagi sprejetimi predpisi ter s splošnimi akti, izdanimi po javnem pooblastilu.

15. člen (načelo konkurenčnosti)

(1) Država je dolžna uveljavljati tržna pravila in spodbujati konkurenco pri oskrbi z energijo.

(2) Proizvajalce ali dobavitelje energije je treba obravnavati nepristransko v okviru pogojev za obratovanje sistemov, določenih s področnimi zakoni.

16. člen **(načelo onesnaževalec plača)**

Proizvajalci energije morajo nositi bremena in tveganja onesnaževanja okolja, ki jih njihova proizvodnja povzroča. Pri tem je potrebno upoštevati okoljska bremena in tveganja, ki nastajajo v celotnem življenjskem ciklu od proizvodnje surovin, med obratovanjem, v primeru nesreč, po zaključku delovanja, ob sanaciji okolja in odlaganju odpadkov.

17. člen **(načelo okoljske trajnosti)**

Državni organi in organi lokalnih skupnosti si morajo pri sprejemanju politik, strategij, programov, načrtov, splošnih in konkretnih pravnih aktov ter pri izvedbi ukrepov na podlagi tega in drugih področnih zakonov, prizadevati doseči čim nižje negativne učinke na okolje, pri čemer se upoštevajo okoljska bremena v celotnem življenjskem ciklu. V primeru politik, strategij, programov, načrtov, splošnih in konkretnih pravnih aktov, ki imajo dolgoročne učinke na okolje, si je potrebno prizadevati za zmanjšanje okoljskega bremena na prihodnje generacije.

18. člen **(načelo prednostnega zagotavljanja prihrankov energije)**

Ob enakih specifičnih stroških za doseganje prihrankov energije v primerjavi s stroški za zagotavljanje novih zmogljivosti za enako količino energije imajo prednost ukrepi za doseganje prihrankov energije, ob hkratni zahtevi po ohranjanju obstoječe zanesljivosti energetskega sistema.

2. Oddelek: Ukrepi upravljanja energetske politike

19. člen **(energetska politika)**

(1) Energetska politika je postavljanje ciljev in določanje ukrepov v skladu z načeli tega zakona, s katerimi se zagotavlja zanesljiva, trajnostna in konkurenčna oskrba z energijo, in sicer s spodbujanjem:

- dolgoročne uravnoteženosti razvoja energetskega gospodarstva s pričakovanim gibanjem porabe energije,
- ukrepov za učinkovito rabo energije, katerim se zagotavlja prednost pred novimi kapacitetami za proizvodnjo energije,
- rabe obnovljivih in nizkoogljicnih virov energije,
- okoljske sprejemljivosti pri pridobivanju, proizvodnji, transportu in rabi vseh vrst energije,
- načrtno diverzifikacije različnih primarnih virov energije glede njihovega prispevanja k cilju prehoda v podnebno nevtralno družbo upoštevajoč njihovo ekonomiko,

- konkurence na trgu z energijo,
- varstva potrošnikov in
- prilagodljivosti porabnikov energije.

(2) Cilji energetske politike morajo biti usklajeni z dolgoročnimi razvojnimi cilji Slovenije in cilji dolgoročne podnebne strategije. Določijo se v naslednjih dokumentih dolgoročnega načrtovanja: v celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu ter v operativnih in akcijskih načrtih za posamezna področja oskrbe in ravnanja z energijo. Ukrepi morajo zajemati regulativno urejanje oskrbe z energijo, sklepanje in izvajanje mednarodnih pogodb s področja energije, izvajanje investicij in spodbujanje investicij na področju energije ter druge aktivnosti.

(3) Izvajanje ukrepov za doseganje ciljev iz prvega odstavka tega člena je v splošnem gospodarskem interesu države.

20. člen **(prednostna raba energijskih virov in energentov)**

(1) Lokalne skupnosti morajo v primerih, kjer določajo prednostno rabo energije energijskih tokov in energentov za potrebe za delovanja tehničnih stavbnih sistemov in naprav v stavbah stavb in proizvodnjo toplote in električne energije v proizvodnih procesih končnih uporabnikov, upoštevati določbe tega člena. Lokalna skupnost lahko z lokalnimi energetskimi koncepti, prostorskimi načrti ali odloki določi prednostno rabo energijskih virov in energentov.

(2) Zahteve za prednostno rabo energije se uporabljajo v stavbah, razen za:

- stavbe z majhno porabo energije;
- samostojne stavbe s celotno uporabno tlorisno površino, manjšo od 50 m²;
- stavbe, ki so uporabljene ali namenjene za uporabo, krajšo od štirih mesecev na leto, ali pa za omejeno letno uporabo, s pričakovano porabo energije manj kot 25 % celoletne porabe;
- nestanovanjske kmetijske stavbe;
- stavbe, ki se uporabljajo za obredne namene ali verske dejavnosti;
- druge nestanovanjske stavbe z majhno porabo energije.

(3) V primerih, kjer se določa prednostna raba energijskih tokov in energentov za potrebe za delovanja tehničnih stavbnih sistemov in naprav v stavbah stavb in proizvodnjo toplote in električne energije v proizvodnih procesih končnih uporabnikov, se morajo upoštevati naslednja načela vrstnega reda:

- raba obnovljivih virov energije za njihovo izkoriščanje in tehnologij obnovljivih virov energije ima prednost pred rabo neobnovljivih virov energije in tehnologij za njihovo izkoriščanje;
- pri načrtovanju stavbe se v skladu s predpisom, ki ureja učinkovito rabo energije v stavbah, upošteva, da ima prednost raba tiste tehnologije oziroma vira energije, ki zagotavlja najnižjo predvideno letno primarno rabo energije posamezne stavbe;
- na področju, kjer je določeno območje sistema daljinskega ogrevanja se upošteva načelo, da se upošteva raba energije in energentov po vrstnem redu glede na navedbe. Najprej sončno obsevanje, potem raba odvečne toplote, nato raba plina obnovljivega izvora in za tem uporaba toplote oddane iz sistema daljinskega ogrevanja, s katerim dobavitelj izvaja

gospodarsko javno službo (samo v primeru, da je daljinski sistem energetsko učinkovit skladno z zakonom, ki ureja učinkovito rabo energije);

- izven območja sistema daljinskega ogrevanja se upošteva načelo, da se upošteva raba energije in energentov po naslednjem vrstnem redu: najprej sončno obsevanje, potem raba odvečne toplote, nato raba plina obnovljivega izvora, zatem raba toplote iz sistema, ki izvaja tržno distribucijo toplote (samo v primeru, da je sistem energetsko učinkovit skladno z zakonom, ki ureja učinkovito rabo energije), nato tehnologije toplotnih črpalk (geotermalna, aerotermalna ali hidrotermalna energija), tehnologije toplote okolja s toplotnimi črpalkami gnanimi z zemeljskim plinom ter na koncu enakovredno upoštevana ostala oskrba iz distribucijskega sistema zemeljskega plina ali raba trdne biomase (velja samo za biomaso, ki se sežiga v kurilni napravi v skladu s predpisi o emisijah iz malih in srednjih kurilnih napravah). Vrstni red med zadnjima dvema viroma energije je odvisen od območja, kjer so identificirani problemi glede kvalitete zraka;

- v izjemnih dokazanih primerih je možen drugačen vrstni red, ki je opredeljen po območjih lokalne skupnosti.

(4) Lokalna skupnost lahko v LEK ali v drugem predpisu lokalne skupnosti določi območja za izvajanje izbirne gospodarske javne službe distribucije toplote in distribucije zemeljskega plina, ki vključuje tudi območje kratkoročne širitve v naslednjih petih letih. Če po petih letih prve določitve takšnega območja priključitev na distribucijski sistem še ni mogoča, končni uporabnik nima obveznosti upoštevanja zahtev glede obvezne priključitve na tak sistem, v primeru, da bo stavba delovala na tehnologije obnovljivih virov energije.

(5) Minister predpiše metodologijo za določitev prednostne rabe energije, pri čemer upošteva lokacijo in komunalno opremljenost zemljišč, lastnosti stavb, zahteve skoraj nič energijske gradnje po različnih tipih stavb, količino toplote v proizvodnjah procesih končnih uporabnikov energije glede na različne tehnologije in dejavnosti in tehnologije, ki imajo vpliv na kvaliteto zraka. Minister podrobneje opredeli tudi izjeme iz drugega odstavka tega člena.

21. člen

(mednarodne obveznosti)

Obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih pogodb in sporazumov, predvsem glede trga energije, naložb, prenosa energije in energentov ter povezovanja v mednarodne energetske sisteme, so sestavni del energetske politike in načrtovanja razvoja energetskih dejavnosti.

22. člen

(Celoviti nacionalni energetski in podnebni načrt)

(1) Celoviti nacionalni energetski in podnebni načrt (v nadaljnjem besedilu: NEPN) je dokument za strateško načrtovanje energetske in podnebne politike.

(2) NEPN v skladu z Uredbo 2018/1999/EU pripravi ministrstvo, pristojno za energijo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), in ga predloži vladi v sprejem.

(3) Projekti in ukrepi določeni v NEPN so v javnem interesu z vidika energetske in podnebne politike.

(4) Vlada vsaki dve leti do 15. marca sprejme poročilo o stanju izvajanja NEPN, ki ga pripravi ministrstvo v skladu z Uredbo 2018/1999/EU in predloži vladi v sprejem.

23. člen **(lokalni energetska koncept)**

(1) Lokalna skupnost sprejme lokalni energetska koncept (v nadaljnjem besedilu: LEK) kot program ravnanja z energijo v lokalni skupnosti po predhodnem soglasju ministra, pristojnega za energijo, in ga objavi na svojih spletnih straneh.

(2) Na podlagi LEK se načrtujejo prostorski in gospodarski razvoj lokalne skupnosti, razvoj lokalnih energetskih gospodarskih javnih služb, razvoj povezovanja sektorjev, ki porabljajo in proizvajajo energijo, učinkovita raba energije in njeni prihranki, uporaba obnovljivih virov energije, naprednih tehnologij in digitalizacije ter izboljšanje kakovosti zraka na območju lokalne skupnosti.

(3) V LEK se opredelijo cilji in ukrepi za doseganje teh ciljev, ki morajo biti v skladu z NEPN, akcijskimi načrti ter drugimi energetskimi strategijami iz drugega odstavka 19. člena tega zakona. LEK vključuje posebne cilje in ukrepe za prihranek energije in za povečanje energetske učinkovitosti stavb in povečanje deleža obnovljivih virov energije v lasti lokalnih skupnosti in stanovanjskih skladov ter lokalne načrte za povečanje energetske učinkovitost ter obnovljivih virov energije.

(4) Minister, pristojen za energijo, predpiše metodologijo priprave, ki vključuje sodelovanje javnosti, ter obvezno vsebino LEK.

(5) Lokalne skupnosti so dolžne uskladiti LEK z NEPN v roku enega leta od sprejetja NEPN.

(6) Več lokalnih skupnosti lahko sprejme skupen LEK, iz katerega morajo biti razvidni cilji in ukrepi posamezne lokalne skupnosti.

(7) LEK se sprejme na vsakih deset let oziroma tudi pogosteje, če se z NEPN ali akcijskimi načrti spremenijo cilji in ukrepi ali če se spremenijo podlage za urejanje prostora in razvoja v lokalni skupnosti.

(8) Organi lokalne skupnosti ter izvajalci energetskih dejavnosti na območju, ki ga pokriva LEK, so dolžni svoje razvojne dokumente ter delovanje uskladiti s cilji in ukrepi, predvidenimi v LEK.

(9) LEK predstavlja obvezno strokovno podlago za pripravo prostorskih načrtov lokalnih skupnosti. Lokalna skupnost je dolžna svoje prostorske načrte usklajevati z LEK, ki velja na njihovem območju. V primeru neskladnosti med LEK in prostorskim načrtom, lokalna skupnost neskladnosti upošteva v postopku priprave oziroma sprememb in dopolnitev prostorskega načrta. Če lokalna skupnost v času sprejema LEK ne vodi postopka priprave oziroma sprememb in dopolnitev prostorskega načrta, začne ta postopek na podlagi ugotovljenih neskladnosti v LEK. Prostorski načrti morajo ob spremembi biti opredeljeni na način, da je možno izvajati predpisano prioritarno uporabo energentov skladno s tem zakonom.

(10) Končni odjemalci energije, ki niso gospodinjski odjemalci in so na območju posamezne lokalne skupnosti, morajo tej lokalni skupnosti na zahtevo predati podatke o porabi energije, ki so potrebni za pripravo in izvajanje lokalnega energetskega koncepta.

(11) Podatki iz prejšnjega odstavka so podatki o porabi energentov za proizvodnjo toplote, proizvedeni toploti, potrebni toploti in odvečni toploti ter ocene za prihodnje petletno obdobje.

(12) LEK mora biti izdelan tudi v predpisani digitalni obliki skladno z metodologijo priprave LEK. Lokalna skupnost je dolžna ob vsakokratni izdelavi novega LEK posredovati le tega ministrstvu za energijo, ki ga vključi v energetske portal prostorskih podatkov Slovenije.

24. člen **(lokalne energetske organizacije)**

(1) Ena ali več lokalnih skupnosti lahko za izvajanje nalog iz tega zakona, zakona, ki ureja učinkovito rabo energije in zakona, ki ureja spodbujanje rabe obnovljivih virov energije, ki so v pristojnosti lokalnih skupnosti, ustanovi oziroma pooblasti lokalno energetske organizacijo.

(2) Naloge, ki jih lokalne energetske organizacije izvajajo v javnem interesu, so:

- priprava in izvajanje lokalnih energetskih konceptov,
- naloge, povezane z vzpostavitvijo in izvajanjem sistema upravljanja z energijo,
- izvajanje in vodenje projektov s področja učinkovite rabe in obnovljivih virov energije.

(3) Lokalne energetske organizacije vodijo ločene računovodske evidence za sredstva, namenjena opravljanju nalog v javnem interesu iz prejšnjega odstavka.

25. člen **(strokovna usposobljenost)**

(1) Za zagotavljanje varnosti in zanesljivosti obratovanja energetskih naprav ter učinkovite rabe energije morajo biti delavci, ki opravljajo dela in naloge upravljanja energetskih naprav, strokovno usposobljeni.

(2) Minister, pristojen za energijo, predpiše način izpolnjevanja pogoja strokovne usposobljenosti iz prejšnjega odstavka.

(3) Za namen priznavanja strokovne usposobljenosti upravljavcev energetskih naprav iz drugih držav članic Evropske unije, se smiselno uporablja 42. člen Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20).

26. člen **(naloge ministrstva, pristojnega za energijo)**

(1) Ministrstvo v zvezi z energetskega načrtovanjem in spremljanjem izvajanja energetske politike opravlja naslednje naloge:

- spremlja naložbe v energetskega infrastrukturo,
- zbira in analizira podatke o proizvodnji, pridobivanju, skladiščenju, transportu, distribuciji, uvozu, izvozu, porabi, cenah energije in goriv in trgovanju z njimi ter druge podatke, potrebne za energetskega načrtovanje,
- izvaja aktivnosti v zvezi s spodbujanjem proizvodnje električne energije in toplote iz obnovljivih virov energije ter učinkovito rabo primarne energije za proizvodnjo električne energije in toplote,

- izdeluje poročila s področja energetike in jih v okviru informacij javnega značaja objavlja na spletnih straneh,
- izvaja naloge nosilca urejanja prostora skladno s predpisi, ki urejajo urejanje prostora,
- sodeluje pri pripravi državnega prostorskega načrta v skladu s predpisi, ki urejajo načrtovanje prostorskih ureditev državnega pomena v prostor s področja energetske infrastrukture za oskrbo z elektriko in zemeljskim plinom ter nafto,
- sodeluje pri pripravi dolgoročne podnebne strategije,
- izvaja sektorsko politiko iz NEPN, akcijskih načrtov in operativnih programov, ter drugih strateških dokumentov, ki urejajo področje energije,
- zbira podatke o cenah zemeljskega plina in električne energije na maloprodajnem trgu za izvajanje Uredbe EU 2016/1952,
- zbira podatke o cenah naftnih derivatov za izvajanje Odločbe Sveta 1999/280/ES, v delu, ki se nanaša na porabniške cene za naftne derivate,
- od elektrooperaterjev in operaterjev zaprtega distribucijskega sistema električne energije zbira podatke o prevzetih in oddanih količinah električne energije na prenosnem in distribucijskem omrežju ter omrežju zaprtega distribucijskega sistema.

(2) Minister, pristojen za energijo, za ugotavljanje primernosti oziroma zadostnosti ukrepov za učinkovito izvajanje sprejete energetske politike predpiše obseg in vrsto potrebnih podatkov, ki so mu jih dolžni sporočati izvajalci energetske dejavnosti in drugi zavezanci.

27. člen

(tehnični predpisi)

(1) Minister, pristojen za energijo, izdaja tehnične predpise za postavitev, načrtovanje, gradnjo, obratovanje in vzdrževanje energetskega naprav, postrojev, objektov, napeljav, omrežij in sistemov, s katerimi lahko dobavitelj, upravljavec in uporabnik predpiše pogoje za zagotavljanje varnega in zanesljivega obratovanja oziroma uporabe energetskega naprav, postrojev, napeljav, omrežij, sistemov in energentov.

(2) Če se tehnični predpis sklicuje na standarde in so energetske naprave, postroji, objekti, napeljave, omrežja in sistemi skladni z njimi, velja domneva, da so energetske naprave, postroji, objekti, napeljave, omrežja in sistemi skladni z zahtevami tehničnega predpisa.

28. člen

(izmenjava podatkov)

(1) Državni organi, agencija in drugi nosilci javnih pooblastil, ki na podlagi tega in drugih področnih zakonov, zbirajo podatke od izvajalcev energetskega dejavnosti in drugih zavezancev za poročanje, so dolžni zagotoviti učinkovito medsebojno sodelovanje pri izmenjavi podatkov.

(2) Pri medsebojni izmenjavi podatkov se lahko organom in osebam iz prejšnjega odstavka posredujejo samo tisti podatki, ki jih ta organ ali oseba potrebuje za opravljanje svojih nalog po tem zakonu in drugih področnih zakonih, ali drugih nalog s področja energetike. Podatki se posredujejo na način, ki ne obsega posredovanja ali razkritja osebnih podatkov, razen če je to nujno za izvrševanje zakonskih pristojnosti uporabnika podatkov ali če zakon izrecno določa posredovanje osebnih podatkov drugim osebam iz prejšnjega odstavka.

(3) Ministrstvo usklajuje in skrbi za poenotenje postopkov izmenjave podatkov med organi in osebami iz prvega odstavka tega člena.

3. Poglavje: AGENCIJA ZA ENERGIJO

1. Oddelek: Splošne določbe

29. člen (ustanovitev agencije)

(1) S tem zakonom se ustanovi Agencija za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot nacionalni regulativni organ Republike Slovenije na področju trga z energijo.

(2) Za agencijo se ne uporablja zakon, ki ureja javne agencije. Agencija je pravna oseba javnega prava.

(3) Agencija spremlja, usmerja in nadzira izvajalce energetske dejavnosti na področju elektrike in zemeljskega plina ter opravlja z zakonom določene naloge reguliranja izvajalcev energetske dejavnosti na področju toplote in drugih energetske plinov.

30. člen (samostojnost in neodvisnost agencije)

(1) Pri izvrševanju nalog in pristojnosti je agencija samostojna in neodvisna.

(2) Direktor agencije, zaposleni v agenciji ter člani sveta agencije pri svojem delu niso vezani na sklepe, stališča, navodila ali usmeritve državnih organov, organov lokalne skupnosti ali drugih organov, pravnih oseb ali posameznikov, niti jih ne smejo zahtevati.

(3) Agencija samostojno določa svojo notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest.

(4) Agencija samostojno odloča o potrebnem številu zaposlenih in finančnih virih za učinkovito izvajanje svojih nalog in pristojnosti, ki jih opredeli v programu dela in finančnem načrtu.

31. člen (temeljni cilji delovanja agencije)

- Agencija mora pri svojem delovanju zasledovati naslednje temeljne cilje:
- spodbujanje konkurenčnega, zanesljivega in okoljsko trajnostnega trga z elektriko in zemeljskim plinom ter učinkovito odpiranje trga za vse odjemalce in dobavitelje;
 - razvoj konkurenčnih in pravilno delujočih regionalnih trgov z elektriko in zemeljskim plinom;
 - odprava omejitev pri trgovanju z elektriko in zemeljskim plinom;
 - stroškovno učinkovito spodbujati razvoj varnih, zanesljivih in učinkovitih nediskriminatornih sistemov, usmerjenih k odjemalcem, ki spodbujajo zadostno zmogljivost sistema ter, v skladu s splošnimi cilji energetske politike, energetske učinkovitost in vključevanje proizvodnje elektrike in plina v manjšem in večjem obsegu iz obnovljivih virov energije ter porazdeljene proizvodnje v prenosnih in distribucijskih omrežjih;

- omogočanje lažjega vključevanja v omrežje novih proizvodnih zmogljivosti, zlasti z odpravljanjem ovir, ki bi lahko novim udeležencem preprečile vstop na trg elektrike in plina iz obnovljivih virov energije;
- zagotavljanje ustreznih spodbud za operaterje in za uporabnike sistemov, kratkoročno in dolgoročno, da bi povečali učinkovitost omrežij in spodbudili povezovanje trgov;
- zagotavljanje koristi odjemalcev elektrike in zemeljskega plina preko učinkovitega delovanja trga, spodbujanjem učinkovite konkurence in pomoči pri zagotavljanju varstva potrošnikov;
- pomoč pri doseganju visokih standardov storitev za odjemalce elektrike in zemeljskega plina ter pri zaščiti ranljivih odjemalcev in skladnosti potrebnih postopkov izmenjave podatkov za vse odjemalce.

32. člen **(mednarodno sodelovanje agencije)**

(1) Agencija je dolžna sodelovati z ACER.

(2) Visokega predstavnika agencije v odboru regulatorjev ACER po prvem odstavku 21. člena Uredbe (EU) št. 942/2019 in njegovega namestnika imenuje svet agencije izmed zaposlenih na agenciji za dobo pet let in je po preteku te dobe lahko ponovno imenovan. Visoki predstavnik in njegov namestnik morata izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona.

(3) Visokemu predstavniku agencije in njegovemu namestniku predčasno preneha mandat iz razlogov, ki veljajo za člana sveta agencije in so navedeni v prvem odstavku 40. člena tega zakona ter z dnem prenehanja delovnega razmerja v agenciji.

(4) Agencija sodeluje, se posvetuje in zagotavlja podatke, ki so potrebni za izpolnjevanje nalog ACER, drugih nacionalnih regulativnih organov, sistemskih operaterjev in operaterjev prenosnih sistemov drugih držav članic Evropske unije neposredno in v okviru regionalnega sodelovanja, po potrebi pa tudi z ustreznimi organi drugih držav.

(5) Agencija spodbuja in omogoča sodelovanje sistemskih operaterjev na regionalni ravni, vključno s čezmejnimi vprašanji, da se ustvari konkurenčen notranji trg za elektriko in plin in spodbuja usklajenost pravnega in regulativnega ter tehničnega okvira na geografskih območjih, ki so opredeljena v skladu s tretjim odstavkom 34. člena Uredbe (EU) št. 943/2019 ali na drugih geografskih območjih.

(6) Agencija sodeluje z regulativnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije pri izvajanju ukrepov, s katerimi:

- spodbuja uvajanje obratovalnih dogovorov, da bi omogočili optimalno upravljanje omrežja, spodbudili skupne borze elektrike in plina in dodeljevanje čezmejnih zmogljivosti ter – vključno z novimi povezavami – omogočili ustrezno raven zmogljivosti za medsebojno povezovanje v regiji in med regijami, da se omogoči razvoj učinkovite konkurence in izboljša zanesljivost dobave brez razlikovanja med dobavitelji v različnih državah članicah;
- uskladi vse omrežne kodekse za operaterje prenosnih sistemov in druge udeležence na trgu;
- uskladi skupni nadzor nad subjekti, ki opravljajo funkcije na regionalni ravni;
- uskladi skupni nadzor, v sodelovanju z drugimi vključenimi organi, nad nacionalnimi, regionalnimi in vseevropskimi ocenami zadostnosti;
- uskladi pravila za upravljanje omrežij in
- izvaja svoje pristojnosti skladno z Uredbo (EU) št. 1227/2011.

(7) Agencija lahko sklepa sporazume z drugimi regulativnimi organi za pospešitev regulativnega sodelovanja. Pri izvajanju ukrepov iz prejšnjega odstavka se agencija, če je to potrebno, posvetuje z ministrstvom, sistemskim operaterjem in operaterjem trga.

(8) Agencija pri čezmejnih zadevah sodeluje z regulativnim organom ali organi zadevnih držav članic Evropske unije in ACER. Glede plinske infrastrukture, ki poteka v tretjo državo ali iz nje se lahko agencija posvetuje in sodeluje s pristojnimi organi tretje države v zvezi z delovanjem infrastrukture. Kadar je v Republiki Sloveniji prva povezovalna točka plinske infrastrukture v tretjo državo ali iz nje, se agencija pred sodelovanjem s pristojnimi organi tretje države posvetuje z regulativnimi organi drugih držav članic, ki jih ta infrastruktura zadeva.

33. člen

(sodelovanje agencije z organoma, pristojnima za varstvo konkurence in regulacijo trga finančnih instrumentov)

(1) Agencija, organ, pristojen za varstvo konkurence, in organ, pristojen za regulacijo trga finančnih instrumentov, si izmenjujejo podatke in informacije, ki jih potrebujejo za izvrševanje svojih pristojnosti. Pri tem morajo ohraniti stopnjo zaupnosti teh podatkov, vključno s poslovno občutljivimi podatki.

(2) Podatki in informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti omejeni in sorazmerni glede na namen njihove izmenjave.

2. Oddelek: Statusne določbe o agenciji

1. Pododdelek: Splošno

34. člen (status agencije)

(1) Ustanovitelj agencije je Republika Slovenija.

(2) Agencija letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu. Letno poročilo o delu agencije za preteklo leto mora agencija predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

35. člen (poslovník agencije)

(1) Agencija ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje agencije in njenih organov.

(2) Poslovnik agencije sprejme svet agencije z večino glasov vseh članov.

2. Pododdelek: Organa agencije

36. člen (organa agencije)

- Organa agencije sta:
- svet agencije;
 - direktor agencije.

37. člen (pristojnosti sveta agencije)

- (1) Svet agencije je organ upravljanja agencije.
- (2) Svet agencije:
- sprejema splošne akte agencije za izvrševanje javnih pooblastil;
 - izdaja soglasja k splošnim aktom izvajalcev energetske dejavnosti h katerim na podlagi področnih zakonov daje soglasja agencija;
 - sprejema program dela agencije, finančni načrt in poslovno poročilo agencije;
 - sprejema poročilo agencije o stanju na področju energetike;
 - nadzira direktorja agencije glede zakonitosti njegovega dela in doseganja rezultatov dela agencije in njenega poslovanja;
 - imenuje in razrešuje direktorja agencije;
 - opravlja druge naloge, določene s tem zakonom ali splošnim aktom agencije.

38. člen (sestava in delovanje sveta agencije)

- (1) Svet agencije sestavlja predsednik in pet članov.
- (2) Predsednika in člane sveta imenuje in razrešuje Državni zbor na predlog vlade.
- (3) Minister, pristojen za energijo, obvesti vladu in Državni zbor o izteku mandata predsednika oziroma člana sveta agencije najpozneje šest mesecev pred iztekom mandata.
- (4) Minister, pristojen za energijo, objavi v 30 dneh po posredovanju obvestila iz prejšnjega odstavka v Uradnem listu Republike Slovenije poziv za zbiranje predlogov kandidatov za predsednika oziroma člana sveta agencije. Rok za oddajo predlogov ne sme biti krajši od 30 dni, v primeru predčasnega prenehanja mandata pa ne krajši od 15 dni po objavi poziva. Predlog mora biti obrazložen, priloženo pa mu mora biti pisno soglasje kandidata, da je kandidaturo pripravljen sprejeti.
- (5) Izmed kandidatov za predsednika oziroma člana sveta agencije minister, pristojen za energijo, sestavi listo kandidatov in jo posreduje vladi. Vlada na podlagi liste kandidatov oblikuje predlog kandidatov, o katerih bo odločal Državni zbor. Kandidata za predsednika oziroma člana sveta lahko predlaga tudi vlada sama. Predlog vlade mora biti obrazložen, s priloženim pisnim soglasjem kandidata, da kandidaturo sprejema. Rok za oddajo predloga vlade je 30 dni po izteku roka iz prejšnjega odstavka.
- (6) Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za predsednika oziroma člana sveta v 30 dneh po prejemu predloga vlade.
- (7) Če predlagani kandidat za predsednika oziroma člana sveta agencije ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik Državnega zbora o tem takoj obvesti vladu, ki v 14 dneh sporoči predsedniku Državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za imenovanje predsednika oziroma člana sveta agencije.

(8) Predsednik ali član sveta se imenuje za dobo šest let. Član sveta je lahko še enkrat ponovno imenovan, pri čemer se imenovanje za predsednika šteje tudi za imenovanje za člana sveta.

(9) Vsaka tri leta se imenuje polovica članov sveta. Če je zaradi predčasnega prenehanja funkcije predsednika ali člana sveta treba imenovati novega predsednika ali člana sveta, se ta imenuje za preostanek trajanja funkcije.

(10) Predsednik in člani sveta niso zaposleni v agenciji.

(11) Svet agencije veljavno odloča, če so na seji navzoči predsednik in vsaj trije člani sveta.

(12) Svet agencije odloča z večino vseh glasov. V primeru enakega števila glasov odloči glas predsedujočega.

(13) Predsednik in člani sveta agencije so upravičeni do sejin in povračil stroškov, za katere se uporabljajo predpisi, ki urejajo sejnine in povračila stroškov v pravnih osebah javnega prava.

39. člen **(imenovanje predsednika in članov sveta agencije)**

(1) Za predsednika ali člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- je državljan Republike Slovenije;
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri;
- je strokovnjak za elektrotehniška, strojnotehniška, ekonomska ali pravna vprašanja s področja energetike, pri čemer mora biti iz vsakega od navedenih strokovnih področij imenovan v svet agencije vsaj en član, oziroma predsednik;
- ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več, pa obsodba še ni bila izbrisana;
- ni poslanec Državnega zbora, član Vlade Republike Slovenije, državni sekretar ali član organa politične stranke;
- ne opravlja funkcije župana ali podžupana v občini.

(2) Predsednik ali član sveta ne sme biti:

- funkcionar v državnem organu;
- javni uslužbenec v državnem organu;
- zaposlen pri izvajalcu energetskih dejavnosti;
- član organa vodenja ali organa nadzora pri izvajalcu energetskih dejavnosti.

(3) Predsednik ali član sveta ali z njim povezana oseba ne sme:

- imeti lastniškega deleža pri izvajalcu energetskih dejavnosti; z lastniškim deležem v smislu te alineje so izenačene druge pravice, na podlagi katerih ima navedena oseba pravico do udeležbe pri dobičku, glasovalne pravice ali lahko prejme plačilo od takega izvajalca energetskih dejavnosti, ali
- opravljati kakršno koli delo, storitve ali dobave blaga za izvajalca energetskih dejavnosti, če bi to lahko vplivalo na neodvisno odločanje predsednika ali člana sveta v okviru njegove funkcije.

(4) Povezana oseba v smislu prejšnjega odstavka je:

- zakonec predsednika ali člana sveta, njegov zunajzakonski partner ali partner v registrirani istospolni partnerski skupnosti ali sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena;
- pravna oseba, ki jo predsednik ali član sveta v svetu neposredno ali posredno obvladuje na način, da ima on ali oseba iz prejšnje alineje ali pravna oseba, ki jo obvladuje, večinski delež v kapitalu te pravne osebe ali večino glasovalnih pravic v organu upravljanja ali nadzora te pravne osebe.

(5) Če pri predsedniku, članu sveta ali pri povezani osebi ob imenovanju obstaja kateri od razlogov iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ali če ta razlog nastane v času opravljanja funkcije, mora predsednik oziroma član sveta najkasneje v dveh mesecih od imenovanja oziroma nastanka razloga uskladiti svoj položaj. Predsednik ali član sveta je prost te obveznosti, če je razlog iz tretjega odstavka tega člena tak, da to ne vpliva na neodvisnost njegovega odločanja.

40. člen **(razrešitev predsednika ali člana sveta agencije)**

Državni zbor razreši predsednika ali člana sveta agencije na predlog vlade, če:

- to sam zahteva;
- pri opravljanju funkcije huje krši ta ali drug področni zakon, predpis Evropske unije ali splošni akt agencije, ki ureja izvajanje nalog sveta;
- se ugotovi, da ob imenovanju ni izpolnjeval katerega od pogojev iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona;
- je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več;
- ne izpolnjuje pogoja iz prve ali pete alineje prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona;
- je pri njem podan kateri od razlogov iz drugega odstavka prejšnjega člena, pa ga v roku iz petega odstavka prejšnjega člena ne odpravi;
- je pri njem podan kateri od razlogov iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pa ga v roku iz petega odstavka prejšnjega člena ne odpravi, razen če je mogoče pričakovati, da to ne vpliva na neodvisnost njegovega odločanja;
- iz zdravstvenih razlogov ni več sposoben opravljati svoje funkcije.

41. člen **(direktor agencije)**

(1) Direktor je poslovodni organ agencije.

(2) Direktor ima naslednje naloge:

- predstavlja agencijo in jo zastopa v pravnem prometu;
- izdaja posamične akte agencije;
- vodi agencijo in njeno poslovanje;
- odloča o pravicah iz delovnega razmerja zaposlenih na agenciji;
- določi notranjo organizacijo agencije in sistemizacijo delovnih mest;
- imenuje vodilne delavce agencije.

(3) Direktor odgovarja za zakonitost dela agencije.

(4) Glede odškodninske odgovornosti direktorja za poslovanje agencije se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o odškodninski odgovornosti člana uprave.

42. člen (imenovanje direktorja)

- (1) Za direktorja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:
- je državljan Republike Slovenije;
 - ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri;
 - je strokovnjak za tehnična, ekonomska ali pravna vprašanja s področja energetike, ki ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju trga z elektriko ali zemeljskim plinom;
 - ima najmanj deset let delovnih izkušenj, od tega pet let na vodilnih delovnih mestih;
 - obvlada angleški jezik;
 - ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več, pa obsodba še ni bila izbrisana;
 - ni poslanec Državnega zbora, član Vlade Republike Slovenije, državni sekretar ali član organa politične stranke.

(2) Direktorja imenuje svet agencije po opravljenem javnem natečaju za dobo šest let in je lahko enkrat ponovno imenovan.

(3) Direktor za čas opravljanja funkcije sklene pogodbo o zaposlitvi. Doba imenovanja se šteje od dneva nastopa funkcije v skladu s pogodbo o zaposlitvi.

43. člen (nezdružljivost)

(1) Funkcija direktorja agencije ni združljiva s funkcijo predsednika ali člana sveta agencije. Če je za direktorja imenovana oseba, ki opravlja funkcijo, s katero je njegova funkcija nezdružljiva, mora pred nastopom funkcije direktorja uskladiti svoj položaj.

- (2) Direktor agencije ne sme:
- biti funkcionar v državnem organu ali organu lokalne skupnosti, ki opravlja funkcijo nepoklicno;
 - biti zaposlen pri katerem koli drugem delodajalcu, razen pri agenciji;
 - biti član organa vodenja ali član organa nadzora v izvajalcu energetskih dejavnosti;
 - imeti lastniškega deleža v izvajalcu energetskih dejavnosti; z lastniškim deležem v smislu te alineje so izenačene druge pravice, na podlagi katerih ima navedena oseba pravico do udeležbe pri dobičku, glasovalne pravice v katerem koli organu takega izvajalca ali lahko prejme kakršno koli plačilo od takega izvajalca, ali
 - za izvajalca energetskih dejavnosti opravljati delo, storitve ali dobave blaga.

(3) Prepoved iz četrte in pete alineje prejšnjega odstavka velja tudi za z direktorjem povezano osebo v smislu četrtega odstavka 39. člena tega zakona, če bi to lahko vplivalo na neodvisno odločanje direktorja v okviru njegove funkcije.

(4) Če pri direktorju kot tudi pri povezani osebi ob imenovanju obstaja kateri od razlogov iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ali če ta razlog nastane v času opravljanja funkcije, mora najkasneje v dveh mesecih od imenovanja oziroma nastanka razloga direktor storiti vse potrebno, da razlog preneha. Direktor je prost te obveznosti, če je razlog iz prejšnjega odstavka, ki se nanaša na povezano osebo tak, da to ne vpliva na neodvisnost njegovega odločanja.

44. člen

(razrešitev direktorja)

- Svet agencije razreši direktorja, če:
- ugotovi, da ob imenovanju ni izpolnjeval katerega od pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena;
 - je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več;
 - pri opravljanju funkcije huje krši ta ali drug področni zakon, predpis Evropske unije ali splošni akt agencije, ki ureja izvajanje njegovih nalog;
 - svojo funkcijo opravlja nevestno;
 - ne izpolnjuje pogoja iz prve ali sedme alineje prvega odstavka 42. člena tega zakona;
 - je pri njem podan kateri od razlogov iz prve, druge in tretje alineje drugega odstavka prejšnjega člena, pa ga v roku iz četrtega odstavka prejšnjega člena ne odpravi;
 - je pri njem podan kateri od razlogov iz četrte in pete alineje drugega odstavka prejšnjega člena, pa ga v roku iz četrtega odstavka prejšnjega člena ne odpravi, razen če je mogoče pričakovati, da to ne bo vplivalo na neodvisnost njegovega odločanja;
 - iz zdravstvenih razlogov ni več sposoben opravljati svoje funkcije.

3. Pododdelek: Poslovanje agencije

45. člen

(letno poročilo, program dela in finančni načrt agencije)

(1) Agencija vodi poslovne knjige ter izdeluje letno poročilo v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo pravnih oseb javnega prava.

(2) Ne glede na zakon iz prejšnjega odstavka, mora svet agencije do 31. marca vsakega leta sprejeti letno poročilo za prejšnje leto. O sprejetju odloča svet agencije z večino glasov vseh članov.

(3) Letno poročilo agencije mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Svet agencije mora do 30. septembra tekočega leta sprejeti program dela in finančni načrt agencije za prihodnje leto. Program dela in finančni načrt agencije vključuje program nalog, ki jih je potrebno izvesti v prihodnjem letu, načrt finančnih sredstev, potrebnih za njihovo izvajanje, kadrovski načrt agencije ter višino nadomestila systemskega operaterja in nadomestila operaterja prenosnega sistema. O sprejemu programa dela in finančnega načrta agencije odloča svet agencije z večino glasov vseh članov.

(5) K programu dela in finančnemu načrtu agencije mora dati soglasje Državni zbor. Šteje se, da sta program dela in finančni načrt agencije potrjena, če Državni zbor v treh mesecih po njunem prejemu ne odloči drugače.

(6) Do poteka roka iz prejšnjega odstavka, oziroma če program dela in finančni načrt nista potrjena, se financiranje agencije izvaja po sklepu o začasem financiranju, ki ga sprejme svet agencije.

46. člen

(financiranje agencije)

- (1) Agencija se financira izključno iz:
- nadomestil operaterjev prenosnih sistemov in systemskih operaterjev za izvajanje regulativnih nalog agencije in distributerjev toplote, katerih cena je regulirana s strani agencije na osnovi zakona, ki ureja oskrbo s toploto;

- drugih prihodkov, ki jih ustvari agencija s svojim poslovanjem.

(2) Agencija v zvezi s svojimi nalogami ne sme sprejemati donacij in drugih plačil, razen plačil iz prejšnjega odstavka.

47. člen (nadomestilo operaterjev)

(1) Operaterji prenosnih sistemov, sistemski operaterji ter distributerji toplote, katerih cena je regulirana, plačujejo agenciji letno nadomestilo v višini, določeni skladno s tretjim odstavkom tega člena.

(2) Nadomestilo je prihodek agencije.

(3) Nadomestilo iz prvega odstavka tega člena določi svet agencije v programu dela in finančnem načrtu agencije za posamezno leto na enoto prenesene električne energije oziroma zemeljskega plina tako, da skupaj z drugimi predvidenimi prihodki agencije ter višino rezerv iz preteklih let nad zneskom rezerve agencije, ki mora biti trajno zagotovljena, zadošča za pokritje načrtovanih odhodkov agencije v zvezi z izvrševanjem njenih nalog.

(4) Državni zbor da soglasje k višini nadomestila operaterjev prenosnih sistemov in sistemskemu operaterju za posamezno leto ob odločanju o soglasju k programu dela in finančnemu načrtu agencije. Sklep o soglasju se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

48. člen (presežek in primanjkljaj agencije)

(1) Presežek prihodkov nad odhodki agencije v zvezi z izvrševanjem njenih nalog se izloči v rezerve agencije.

(2) Svet agencije določi minimalno višino rezerv agencije, ki mora biti trajno zagotovljena, razen v primeru začasnega pokritja razlike. Če v določenem koledarskem letu sredstva rezerv presežejo višino minimalnih trajnih rezerv, se presežek uporabi za financiranje agencije v naslednjem letu.

(3) Če v posameznem koledarskem letu agencija iz prihodkov, skupaj s presežkom rezerv, ki se uporabi za financiranje agencije po prejšnjem odstavku, ne pokrije vseh odhodkov agencije, se razlika začasno pokrije iz sredstev minimalne rezerve agencije.

49. člen (zaposleni v agenciji)

(1) Za položaj, pravice in obveznosti zaposlenih v agenciji se uporablja zakon, ki ureja delovna razmerja.

(2) Za plače zaposlenih se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju, pri čemer obseg sredstev za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, in plačilo za tako povečan obseg dela določi agencija sama v okviru namenskih sredstev projekta znotraj finančnega načrta tekočega leta.

(3) Akt, s katerim se določi sistemizacija delovnih mest v agenciji, sprejme direktor agencije.

4. Pododdelek: Poročanje agencije in nadzor nad uporabo sredstev agencije

50. člen (poročilo o stanju na področju energetike)

(1) Agencija najmanj enkrat letno najkasneje do 30. junija za preteklo leto vladi in Državnemu zboru Republike Slovenije predloži poročilo o stanju na področju energetike.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati tudi:

- podatke o alokaciji čezmejnih zmogljivosti;
- podatke o mehanizmih za odpravljanje prezasedenosti v prenosnem in distribucijskih omrežjih;
- čas, ki ga potrebujejo operaterji za priključitev in popravila;
- podatke o dostopu do omrežij in do skladišča zemeljskega plina oziroma terminala za utekočinjen zemeljski plin;
- podatke o priključitvi novih proizvajalcev elektrike na omrežje;
- podatke o ločenih obračunih izvajalcev energetske dejavnosti po tem zakonu;
- podatke o izvajanju nalog operaterjev;
- oceno stopnje preglednosti in konkurenčnosti na trgu elektrike in zemeljskega plina;
- podatke o deležu posameznih proizvodnih virov v celotni strukturi elektrike posameznega dobavitelja v preteklem letu;
- podatke o predvidenem povpraševanju po električni energiji in zemeljskem plinu ter ravnotežju med ponudbo in povpraševanjem;
- podatke o predvidenih dodatnih zmogljivostih, ki se načrtujejo ali gradijo;
- podatke o kakovosti in ravni vzdrževanja sistemov elektrike in zemeljskega plina;
- podatke o ukrepih ob konični obremenitvi in izpadu enega ali več dobaviteljev elektrike oziroma zemeljskega plina;
- podatke o morebitnem prevladujočem položaju na trgu z elektriko in zemeljskim plinom ter o dejanjih omejevanja konkurence;
- pregled spremembe lastništva podjetij in ukrepov na državni ravni, s katerimi država zagotavlja zadostno število udeležencev trga, ali ukrepov, s katerimi država spodbuja povečevanje čezmejne izmenjave in konkurenco;
- oceno naložbenih načrtov operaterjev prenosnega sistema glede njihove skladnosti z razvojnim načrtom omrežja za celotno Skupnost iz člena 30(1)(b) Uredbe (EU) št. 2019/943; takšna ocena lahko vključuje priporočila za spremembo teh naložbenih načrtov;
- analizo uspeha pri doseganju sprejetih nacionalnih okvirnih ciljev za električno energijo, proizvedeno v soproizvodnji z visokim izkoristkom, in iz obnovljivih virov energije. V analizi se morajo upoštevati tudi podnebni dejavniki, ki lahko vplivajo na doseganje sprejetih ciljev, in mora biti ugotovljeno, v kolikšni meri so sprejeti ukrepi skladni z nacionalnimi energetskimi zavezami v zvezi s podnebnimi spremembami;
- podatke o ukrepih, ki so bili sprejeti, da bi se zagotovila zanesljivost sistema jamstev, da so potrdila o izvoru natančna in zanesljiva;
- podatke o dejavnostih in ukrepih, ki jih je agencija izvedla v zvezi z izpolnjevanjem svojih nalog.

(3) Poročilo iz prvega odstavka agencija objavi na javnosti dostopen način. Pred objavo se iz poročila izločijo podatki, do katerih se po predpisih o dostopu do informacij javnega značaja dostop zavrne.

(4) Poročilo iz prvega odstavka tega člena agencija najkasneje do 31. julija za preteklo leto posreduje Evropski komisiji in ACER.

51. člen
(nadzor nad uporabo sredstev)

Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev agencije opravlja Računsko sodišče Republike Slovenije.

3. Oddelek: Naloge agencije

52. člen
(naloge agencije)

(1) Agencija kot javno pooblastilo izvaja upravne in druge naloge, določene s tem zakonom, uredbami Evropske unije, ki določajo pristojnost nacionalnih regulatorjev na področju energije, ali na podlagi zakona sprejetega splošnega akta agencije.

(2) Agencija z izvajanjem svojih nalog zagotavlja, da:

- elektrooperaterji in po potrebi tudi lastniki sistema ter elektroenergetska podjetja izpolnjujejo obveznosti, ki jim jih nalagajo ta in drugi področni zakoni, predpisi Evropske unije in splošni akti agencije, vključno s čezmejnimi zadevami;
- operaterji prenosnih in distribucijskih sistemov zemeljskega plina in po potrebi tudi lastniki sistema ter podjetja plinskega gospodarstva izpolnjujejo obveznosti, ki jim jih nalagajo ta in drugi področni zakoni, uredbe Evropske unije in splošni akti agencije, vključno s čezmejnimi zadevami.

(3) Agencija izvaja na področju oskrbe z električno energijo tudi naslednje naloge:

- spremlja in ocenjuje uspešnost systemskega in distribucijskega operaterja v zvezi z razvojem naprednega omrežja, ki spodbuja energetska učinkovitost, vključno z uravnavanjem obremenitev in prilagajanja odjema, in vključevanje obnovljivih virov energije, ki temelji na omejenem naboru kazalnikov, ter vsaki dve leti objaviti nacionalno poročilo, vključno s priporočili za izboljšave, katera so operaterji dolžni upoštevati v svojih razvojnih načrtih;
- spremlja naložbe v proizvodne zmogljivosti in zmogljivosti shranjevanja v zvezi z zanesljivostjo dobave;
- spremlja odpravo neupravičenih ovir in omejitev za razvoj samooskrbe z električno energijo in energetske skupnosti državljanov.

(4) Agencija izpolnjuje in izvaja vse pravno zavezujoče odločitve ACER in Evropske komisije.

(5) Agencija preprečuje navzkrižno subvencioniranje med dejavnostmi prenosa, distribucije in dobave.

53. člen
(naloge agencije v zvezi z regionalnim koordinacijskim centrom)

(1) Agencija je dolžna zagotoviti, da v tesnem medsebojnem usklajevanju z regionalnimi regulativnimi organi regije obratovanja sistema, kjer je sedež regionalnega koordinacijskega centra, skupaj z njimi:

- a) odobrijo predlog za ustanovitev regionalnih koordinacijskih centrov v skladu s členom 35(1) Uredbe(EU) 2019/943;
- b) odobrijo stroške, povezane z dejavnostmi regionalnega koordinacijskega centra, ki jih krijejo operaterji prenosnih sistemov in se upoštevajo pri izračunu tarif, vendar le, če so razumni in ustrezni;

- c)odobrijo postopek sodelovalnega odločanja;
- č) zagotovijo, da imajo regionalni koordinacijski centri na voljo vse potrebne človeške, tehnične, fizične in finančne vire za izpolnjevanje svojih obveznosti iz te direktive in za neodvisno in nepristransko opravljanje svojih nalog;
- d) predlagajo, da države članice regije obratovanja sistema regionalnim koordinacijskim centrom dodelijo morebitne dodatne naloge in dodatne pristojnosti;
- e) zagotovijo spoštovanje obveznosti na podlagi Direktive 2019/944/EU in drugega ustreznega prava Unije, zlasti pri čezmejnih vprašanjih, in se posvetujejo, skupaj ugotovijo, če regionalni koordinacijski centri ne izpolnjujejo svojih obveznosti; če regulativni organi v štirih mesecih po začetku posvetovanj ne dosežejo sporazuma za namen skupnega odkritja neizpolnjevanja obveznosti, se v skladu s členom 6(10) Uredbe (EU) 2019/942 zadeva prenese v odločanje ACER;
- f) spremljajo uspešnost koordinacije sistema in o tem letno poročajo ACER v skladu s členom 46 Uredbe (EU) 2019/943.

(2) Za hitro izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka ima agencija naslednja pooblastila:

- a) zahtevati informacije od regionalnih koordinacijskih centrov;
- b) izvajati nadzor nad regionalnim koordinacijskim centrom po določbah zakona, ki ureja agencijo, o nadzoru agencije, če je njegov sedež na območju Republike Slovenije;
- c) izdajati skupne zavezujoče odločitve o regionalnih koordinacijskih centrih.

54. člen

(zahteva za posredovanje podatkov)

(1) Za potrebe izvajanja upravnih in drugih nalog agencije morajo izvajalci energetskih dejavnosti, ne glede na to, ali se zoper njih vodi postopek nadzora ali ne, agenciji na njeno zahtevo nemudoma posredovati resnične, pravilne in popolne podatke, dokumente in druge dokaze, s katerimi razpolagajo, vključno s podatki, ki so skladno s predpisi s področja gospodarskih družb določeni kot poslovna skrivnost.

(2) Izvajalec energetskih dejavnosti lahko v petih dneh po predložitvi podatkov zaradi formalnih pomanjkljivosti oziroma pomot v imenih in številkah, pisnih ali računskih pomot, predloži popravek podatkov iz prvega odstavka. Izvajalec energetskih dejavnosti lahko popravek predloži samo enkrat. Po poteku roka iz prvega stavka tega odstavka se lahko posredovani podatki popravijo oziroma spremenijo samo v primeru, če agencija v okviru izvajanja svojih upravnih in drugih nalog ugotovi, da so nepravilni, nepopolni ali zavajajoči.

(3) Če na zahtevo agencije iz prejšnjega odstavka izvajalec ne posreduje zahtevanih podatkov, če agenciji posreduje nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke, ali če agencija v okviru izvajanja svojih nalog ugotovi, da je izvajalec poslal nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke, agencija naloži posredovanje podatkov s posebnim sklepom, ki vsebuje pravno podlago, namen zahteve, opredelitev zahtevanih podatkov, določitev primerne roka za njihovo posredovanje in opozorilo o zagroženi denarni kazni zaradi posredovanja nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov ali zaradi neposredovanja podatkov v določenem roku.

(4) Če izvajalec energetskih dejavnosti posreduje agenciji nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke ali če jih ne posreduje v določenem roku, lahko agencija ne glede na 38. člen Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14, v nadaljnjem besedilu: ZIN) izda sklep o plačilu denarne kazni do 50.000 eurov. Zoper navedeni sklep ni pritožbe, je pa dovoljen upravni spor. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od enega meseca.

(5) S sklepom iz prejšnjega odstavka agencija določi tudi nov rok za posredovanje podatkov. Zoper izvajalca energetskih dejavnosti, ki zavrača sodelovanje, agencija izdaja sklepe o plačilu denarne kazni dokler seštevek denarnih kazni iz posameznih sklepov ne doseže 1 % letnega prometa osebe iz prvega odstavka tega člena v predhodnem poslovnem letu.

(6) Sklep po četrtem odstavku tega člena je izvršilni naslov. Izvršbo opravi davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti.

(7) Način posredovanja podatkov in dokumentov izvajalcev energetskih dejavnosti, agencija določi s splošnim aktom.

4. Oddelek: Splošni akti agencije

55. člen (splošne določbe)

(1) Agencija izdaja splošne akte, kadar je za to pooblaščen s tem zakonom in drugimi področnimi zakoni ali uredbo Evropske unije.

(2) Splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil agencija objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

56. člen (izdajanje splošnih aktov o omrežini in tarifi za uporabo sistema)

(1) Pred sprejemom splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil, s katerim se urejata metodologija za ugotavljanje upravičenih stroškov operaterjev in za določanje višine omrežnine ter metodologija za obračun tarife za uporabo sistema, mora agencija predlog akta objaviti na svojih spletnih straneh.

(2) Agencija mora omogočiti javno obravnavo predloga splošnega akta iz prejšnjega odstavka v trajanju najmanj en mesec po njegovi objavi. V okviru javne obravnave mora agencija omogočiti sprejemanje pripomb in predlogov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena agencija sprejme splošni akt brez postopka javne obravnave, če gre za:

- manjše spremembe splošnega akta, ki nimajo bistvenih posledic za operaterje in za uporabnike sistemov;
- spremembe splošnega akta, ki jih je nujno uveljaviti čim prej, da se odvrne nevarnost za zdravje in življenje ljudi ali za premoženje večje vrednosti.

57. člen (zahteva za pregled)

(1) Oseba, ki izkaže, da je zaradi splošnega akta iz prejšnjega člena utrpela škodo, lahko v dveh mesecih po njegovi objavi vloži pri agenciji zahtevo za pregled splošnega akta, s katero zahteva od agencije ponovni pregled vsebine ali posameznega dela.

(2) V zahtevi za pregled mora oseba iz prejšnjega odstavka izkazati nastanek škode in jasno navesti razloge, zaradi katerih zahteva ponovni preizkus splošnega akta in obseg tega preizkusa.

(3) Zahteva za pregled ne zadrži uveljavitve splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil.

(4) Agencija v dveh mesecih od prejema zahteve za pregled opravi ponovni pregled splošnega akta v izpodbijanem delu in vlagatelja obvesti o svojih odločitvah v zvezi s tem. Če je vlagatelj zahtevo za pregled vložil prepozno, ni izkazal nastanka škode ali v zahtevi navaja neutemeljene razloge, agencija zahtevo v enem mesecu od prejema zavrže.

58. člen **(odprava ali razveljavitev splošnega akta)**

(1) Če Evropska komisija odloči, da mora agencija delno ali v celoti spremeniti, razveljaviti ali odpraviti splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil, ker ni skladen s smernicami iz Direktive 2019/944/EU, Direktive 2009/73/ES ali z uredbo Evropske unije, je agencija dolžna v dveh mesecih po prejemu odločitve Evropske komisije izdati splošni akt, s katerim spremeni, deloma ali v celoti razveljavi ali odpravi neskladni splošni akt, in o tem nemudoma obvestiti Evropsko komisijo.

(2) Odprava splošnega akta učinkuje od dneva uveljavitve odpravljenega splošnega akta agencije.

(3) Agencija najkasneje v enem mesecu od uveljavitve splošnega akta, s katerim je neskladen splošni akt odpravljen, po uradni dolžnosti začne obnovo postopka odločanja o posamičnih aktih, ki jih je izdala na podlagi odpravljenega splošnega akta.

59. člen **(pooblastilo agencije za urejanje vprašanj namesto operaterja)**

(1) Če operater oziroma druga oseba, ki izvaja energetske dejavnosti, nima s področnim zakonom in splošnimi akti agencije usklajenega splošnega akta, h kateremu daje po tem zakonu soglasje agencija, lahko agencija s svojim splošnim aktom za izvrševanje javnih pooblastil uredi vprašanja, ki jih ta oseba ni uredila skladno s področnim zakonom in splošnimi akti agencije. V delu, v katerem je agencija drugače uredila vprašanja, ki jih ureja splošni akt operaterja ali druge osebe, se ta splošni akt operaterja oziroma druge osebe ne uporablja. Agencija lahko objavi splošni akt osebe, h kateremu je dala soglasje, pa ga ta oseba ni objavila.

(2) Agencija z odločbo naloži osebi iz prejšnjega odstavka plačilo stroškov objave splošnega akta.

5. Oddelek: Odločanje agencije v posamičnih zadevah

60. člen **(reševanje sporov)**

(1) Če se spor nanaša na obveznosti, ki izvirajo iz uredbe Evropske unije, področnega zakona, ali na njegovi podlagi izdanega podzakonskega akta ali akta za izvrševanje javnih pooblastil, je agencija pristojna za odločanje v naslednjih sporih iz razmerij

med uporabniki elektroenergetskega sistema, uporabniki sistema zemeljskega plina, dobavitelji elektrike oziroma dobavitelji zemeljskega plina na eni strani in operaterji oziroma operaterjem trga z elektriko na drugi strani:

- o dostopu do sistema;
- v zvezi z obračunanim zneskom za uporabo sistema;
- v zvezi s kršitvami sistemskih obratovalnih navodil;
- v zvezi z ugotovljenimi odstopanji in zneski za pokrivanje stroškov izravnave odstopanj ter v zvezi s kršitvami splošnih aktov, ki urejajo odstopanja in njihovo izravnavo;
- v zvezi s kršitvami predpisov s področja samooskrbe;
- za katere tako določa področni zakon.

(2) V primeru sporov iz prve alineje prejšnjega odstavka se za uporabnika sistema šteje tudi potencialni uporabnik, ki želi skladno s področnim zakonom pridobiti dostop do sistema.

61. člen **(izločitev uradne osebe)**

O izločitvi uradne osebe agencije odloča direktor, o izločitvi direktorja pa predsednik sveta agencije.

62. člen **(postopek odločanja v sporu)**

(1) Kadar stranka zahteva, da agencija odloči o sporu z drugo stranko, je vložitev zahteve dopustna le, če prva stranka izkaže, da je od stranke, zoper katero vlaga zahtevo (v nadaljnjem besedilu: nasprotna stranka), pisno zahtevala, naj ugotovi njeni zahtevi, ki je predmet spora, in ji dala primeren rok, ki teče od prejema te zahteve, da na zahtevo odgovori. Ta rok ne sme biti krajši od 15 dni.

(2) Zahtevo, da agencija odloči o sporu z nasprotno stranko, sme stranka vložiti v 15 dneh od vročitve pisnega odgovora nasprotne stranke, s katerim je ta v celoti ali deloma zvrnila pisno zahtevo stranke, oziroma v 15 dneh od poteka roka za odgovor, če nasprotna stranka na pisno zahtevo ni odgovorila.

(3) Nasprotna stranka lahko v 15 dneh po vročitvi zahteve stranke za odločitev agencije v sporu vloži nasprotni zahtevek, če je ta zahtevek v zvezi z zahtevkom stranke ali če se zahtevek prve stranke in nasprotni zahtevek lahko pobotata.

63. člen **(usklajevalni narok)**

(1) V postopkih, vezanih na določitev regulativnega okvira, tarifnih postavk omrežnine in tarifnih postavk za ostale storitve ter postopkih ugotavljanja odstopanj agencija odloči brez ustne obravnave ali usklajevalnega naroka, razen če uradna oseba, ki vodi postopek, presodi, da je treba zaradi razjasnitve ali ugotovitve določenih dejstev opraviti usklajevalni narok.

(2) Na usklajevalnem naroku lahko poleg uradne osebe agencije sodelujejo tudi drugi javni uslužbenci in strokovni pomočniki agencije.

(3) Na usklajevalnem naroku je javnost izključena. Izključitev javnosti ne velja za stranke, zakonite zastopnike, njihove pooblaščenca in strokovne pomočnike.

(4) Na usklajevalnem naroku si morata agencija in stranka prizadevati, da se sporazumeta o dejstvih, pomembnih za odločitev o zadevi.

(5) Na usklajevalnem naroku agencija in stranka lahko skleneta dogovor o posameznih vprašanjih v postopku določitve regulativnega okvira.

(6) Na usklajevalnem naroku se vodi zapisnik. Ne glede na zakon, ki ureja splošni upravni postopek, obsega zapisnik le usklajene ugotovitve glede dejstev, pomembnih za odločanje v zadevi, morebitne dogovore med agencijo in stranko ter izjave stranke, za katere stranka zahteva, da se vpišejo v zapisnik.

64. člen (dokazovanje)

(1) Agencija lahko zahteva od stranke, ki je izvajalec energetske dejavnosti, lastnik omrežja ali izvajalec storitev na omrežju, naj predloži listine in druge dokumente ali podatke, vključno s potrebnimi izračuni, skladno z določbami tega zakona o pošiljanju podatkov agenciji v postopku poročanja in nadzora.

(2) Agencija lahko v postopku odločanja o posamični zadevi uporabi dejstva, ki jih je ugotovila v postopku poročanja in nadzora nad stranko.

65. člen (pravna sredstva v upravnem postopku)

(1) Zoper odločbo in sklep agencije ni pritožbe.

(2) Odločbe agencije ni mogoče odpraviti ali razveljaviti po nadzorstveni pravici.

(3) Odločbo agencije lahko izreče za nično le agencija pod pogoji in po postopku, določenem v zakonu, ki ureja splošni upravni postopek.

66. člen (odločba)

(1) Rok za izdajo odločbe v postopku, začetem na zahtevo stranke, je dva meseca od vložitve popolne vloge, če področni zakon ne določa drugače. Agencija lahko s sklepom, izdanim pred potekom tega roka, ta rok enkrat podaljša za največ dva meseca, če je to potrebno zaradi obsežnega ugotavljanja dejanskega stanja ali drugih okoliščin, za katere ni odgovorna agencija. Ta rok lahko agencija podaljša s soglasjem vlagatelja zahteve.

(2) Kadar se začne postopek po uradni dolžnosti, če je to v interesu stranke, pa pred odločitvijo ni potreben poseben ugotovitveni postopek, mora agencija izdati odločbo v dveh mesecih od začetka postopka oziroma štirih mesecih, če je treba izvesti poseben ugotovitveni postopek.

(3) Z odločbo agencija:

- odloči o zahtevku stranke ali drugem predmetu postopka;
- naloži stranki ravnanje, skladno z zakonom in splošnim aktom agencije za izvrševanje javnih pooblastil, vključno s sklenitvijo ustreznih pogodb;
- prepove stranki ravnanje, ki ni skladno s zakonom in splošnim aktom agencije za izvrševanje javnih pooblastil;

- delno ali v celoti razveljavi pogodbo ali drug akt, sklenjen v nasprotju z zakonom, splošnim aktom agencije za izvrševanje javnih pooblastil in splošnim aktom operaterja, izdanim za izvrševanje javnih pooblastil;
- odloči o zahtevku zaradi preveč ali premalo plačanega zneska omrežnine ali cene za ostale storitve operaterja;
- odloči o drugih vprašanih, če tako določa področni zakon.

(4) Agencija lahko za določen čas do izdaje pravnomočne odločbe zadrži sklepanje pogodb, ki so povezane s postopkom, ki ga vodi, če je to nujno potrebno za varstvo pravic prizadete stranke in drugih oseb na trgu in sorazmerno glede na potrebe delovanja trga in oskrbe z energijo.

(5) Pogodbe, sklenjene v nasprotju z odločbo agencije, so nične.

67. člen **(upravni spor)**

(1) Postopek odločanja v upravnem sporu zoper odločbo ali sklep agencije, izdano v postopkih, vezanih na določitev regulativnega okvira, tarifnih postavk omrežnine in tarifnih postavk za ostale storitve ter postopkih ugotavljanja odstopanj, je nujen.

(2) Če sodišče odpravi odločbo ali sklep izdan v postopkih, vezanih na določitev regulativnega okvira, tarifnih postavk omrežnine in tarifnih postavk za ostale storitve in agencija v ponovljenem postopku z odločbo ugotovi drugačen regulativni okvir oziroma da soglasje k drugačnemu regulativnemu okviru v zadevnem regulativnem obdobju se v tem regulativnem obdobju uporablja regulativni okvir in tarifne postavke omrežnine in tarifne postavke za ostale storitve kot so bili določeni v skladu z odpravljenimi odločbami oziroma sklepom. Razlika med tem regulativnim okvirom in regulativnim okvirom, ki ga je v ponovljenem postopku ugotovila agencija, se poračuna v prvem naslednjem regulativnem obdobju, za katerega še ni bila izdana odločba o regulativnem okviru ali za katerega še ni bilo podano soglasje k regulativnemu okviru. Pri ponovljenem odločanju se uporabljajo predpisi in splošni akti agencije, veljavni v času izdaje odpravljenih odločb.

(3) Če sodišče odpravi odločbo o ugotovljenem odstopanju od regulativnega okvira in agencija v ponovljenem postopku z odločbo ugotovi drugačno odstopanje od regulativnega okvira, se razlika med tem odstopanjem in odstopanjem, ki ga je v ponovljenem postopku ugotovila agencija, poračuna v prvem naslednjem regulativnem obdobju, za katerega še ni bila izdana odločba o regulativnem okviru ali za katerega še ni bilo podano soglasje k regulativnemu okviru. Pri ponovljenem odločanju se uporabljajo predpisi in splošni akti agencije, veljavni v času izdaje odpravljenih odločb.

(4) Zaradi varovanja javnega interesa ima agencija zoper sodbo sodišča iz prejšnjega odstavka, s katero je sodišče agenciji vrnilo zadevo v ponovno odločanje, možnost vložiti revizijo.

6. Oddelek: Nadzor agencije

1. Pododdelek: Splošne določbe o postopku nadzora

68. člen **(pristojnost nadzora)**

(1) Agencija nadzira izvajanje določb zakona, ki ureja oskrbo z električno energijo, zakona, ki ureja oskrbo s plini in zakona, ki ureja oskrbo s toploto ter na njihovi podlagi izdanih predpisov in splošnih aktov, razen v delu, ki po navedenih zakonih spadajo v izrecno pristojnost posameznih pristojnih inšpekcij. Agencija nadzira tudi izvajanje posameznih določb zakona, ki ureja spodbujanje rabe obnovljivih virov energije in zakona, ki ureja učinkovito rabo energije in na njuni podlagi izdanih predpisov in splošnih aktov, kadar je v teh zakonih izrecno določeno, da je za njihov nadzor pristojna agencija.

(2) Agencija nadzira tudi izvajanje določb uredb Evropske unije s področja notranjega trga z elektriko in zemeljskim plinom.

(3) Agencija vodi postopek nadzora in izreka nadzorne ukrepe po uradni dolžnosti.

69. člen **(uporaba predpisov, ki urejajo inšpekcijski nadzor)**

Glede vprašanj postopka nadzora se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

70. člen **(stranka postopka nadzora)**

(1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero agencija opravlja nadzor (v nadaljnjem besedilu: zavezanec za nadzor).

(2) Vlagatelj pobude, prijave, sporočila ali druge vloge nima položaja stranke.

71. člen **(varovanje tajnosti vira)**

(1) Agencija mora na zahtevo osebe, ki je vir prijave ali drugih informacij, ki jih agencija uporablja pri izvajanju svojih pristojnosti, varovati tajnost njene identitete, če ta izkaže za verjetno, da bi ji razkritje povzročilo občutno škodo.

(2) Oseba, ki zahteva varstvo svoje identitete, mora agenciji ob predložitvi dokumentov predložiti tudi različico dokumentov, ki ne vsebuje podatkov, ki bi pomenili razkritje vira.

72. člen **(pooblašcene osebe agencije)**

(1) Naloge nadzora agencije opravljajo osebe, ki so zaposlene na agenciji in imajo za to pooblastilo direktorja agencije.

(2) Pooblaščen oseba agencije pri opravljanju nalog nadzora samostojno vodi postopek ter izdaja odločbe in sklepe v upravnem in prekrškovnem postopku.

(3) Pooblašcene osebe agencije morajo izpolnjevati pogoje, ki jih predpisuje zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor, za inšpektorje.

(4) Posamezna strokovna dela v postopku nadzora lahko na podlagi pooblastila direktorja, kadar to ni v nasprotju z javnim interesom ali interesom strank, opravljajo tudi strokovno usposobljene pravne ali fizične osebe.

73. člen (ustna obravnava)

V postopku nadzora agencija odloči brez ustne obravnave, razen če uradna oseba, ki vodi postopek, presodi, da je treba zaradi razjasnitve ali ugotovitve odločilnih dejstev opraviti ustno obravnavo.

74. člen (prekrškovni organ)

(1) Agencija odloča o prekrških za kršitve tega zakona in področnih zakonov, ter na njihovi podlagi izdanih predpisov, katerih izvajanje nadzira kot prekrškovni organ v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

(2) Za nadzor pooblaščenih oseb agencije so hkrati tudi pooblaščenih uradne osebe, ki vodijo postopek prekrškovnega organa in v njem odločajo, vse pod pogoji in skladno z zakonom, ki ureja prekrške.

2. Pododdelek: Pooblastila agencije

75. člen (pooblastila agencije)

(1) Pooblaščenih osebe agencije imajo v postopku nadzora poleg pooblastil iz zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, še naslednja pooblastila:

- zahtevati posredovanje podatkov od izvajalcev energetske dejavnosti v skladu s 54. členom tega zakona;
- vstopiti in pregledati prosto dostopne prostore, zemljišča, postroje, naprave, napeljave, predmete, blago, snovi, delovna in prevozna sredstva na sedežu podjetij in na drugem kraju, kjer podjetje samo ali drugo podjetje po njegovem pooblastilu opravlja dejavnost in posle;
- pregledovati poslovne knjige, pogodbe, listine, poslovno korespondenco, poslovne evidence in druge podatke v zvezi s poslovanjem podjetja, ne glede na nosilec, na katerem so zapisani ali shranjeni (v nadaljnjem besedilu: poslovne knjige in druga dokumentacija);
- odvzeti ali pridobiti kopije, forenzične kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in druge dokumentacije z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme podjetja, s strani agencije ali strokovne pooblaščenih osebe (izvedenca, forenzika). Če zaradi tehničnih razlogov ni mogoče narediti kopij z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme podjetja ali agencije, se lahko poslovne knjige in drugo dokumentacijo odnese za čas, potreben za izdelavo kopij. O tem se naredi uradni zaznamek;
- zapečatiti vse poslovne prostore ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za čas trajanja nadzora in v obsegu, potrebnem za njegovo izvedbo;
- zaseči predmete ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za največ 20 delovnih dni, če je to pogojeno z obstojem utemeljenega suma kršitve zakonov ali drugih predpisov, pri tem pa ne sme ovirati izvajanja dejavnosti fizične ali pravne osebe;

- zaslišati stranke in pričë, če je to pogojeno z obstojem utemeljenega suma kršitve zakonov ali drugih predpisov, pri tem pa se ne sme ovirati izvajanja dejavnosti fizične ali pravne osebe;
- zahtevati od osebe, zaposlene v podjetju, da predloži v pregled poslovne knjige in drugo dokumentacijo, če se zahteva nanaša na dokumentacijo oziroma zbirko podatkov, ki jo je zavezanec za nadzor dolžan voditi na podlagi tega ali področnega zakona, ali drugega predpisa. Če se predpisana dokumentacija nahaja na elektronskem mediju, ima pooblašena oseba pravico zahtevati, da se ji omogoči dostop do predpisane zbirke podatkov;
- zahtevati od osebe, zaposlene v podjetju, ali druge pravne ali fizične osebe, ki je navedena v pregledani ali zaseženi dokumentaciji, ustno ali pisno pojasnilo dejstev ali dokumentov, ki se nanašajo na predmet ali namen nadzora, ter o tem sestaviti zapisnik. Če pooblašena oseba zahteva pisno pojasnilo, določi rok, v katerem mora biti posredovano;
- iz uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, ki se nanašajo na zavezanca in ki so potrebni za izvedbo nadzora, brezplačno pridobiti naslednje osebne podatke: ime, priimek, naslov in davčno številko, ter druge podatke, ki jih potrebuje za postopek nadzora;
- pregledati listine, s katerimi lahko ugotovijo istovetnost oseb;
- opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom nadzora.

(2) O zasegu predmetov se sestavi zapisnik o nadzoru, razen v primeru iz četrte alineje prvega odstavka tega člena, v katerem se opišejo predmeti, navede, kje so bili predmeti najdeni, ter se izda potrdilo o njihovem zasegu.

(3) Pooblašene osebe morajo opravljati nadzor tako, da čim manj ovirajo poslovanje podjetja.

(4) Kadar se v kazenskem postopku, preiskovalnem postopku organa, pristojnega za varstvo konkurence, ali drugem sodnem ali uradnem postopku ob izvedbi preiskave prostorov ali kako drugače pridobijo poslovne knjige ali druga dokumentacija, ki bi bile lahko pomembne za odločitev agencije po tem zakonu, lahko agencija od sodišča, organa, pristojnega za varstvo konkurence, ali drugega organa zaprosi za izročitev kopij dokumentacije ali vpogled v njo, razen če bi bilo to v nasprotju z interesi kazenskega ali drugega postopka, tajnostjo takega postopka ali bi očitno oviralo njegovo izvedbo.

76. člen

(odločba sodišča za podroben pregled poslovnih prostorov in elektronskih nosilcev podatkov)

(1) Pri izvajanju nadzora v poslovnih prostorih podjetja, ki niso prosto dostopni javnosti, se lahko proti volji zavezanca za nadzor opravi podroben pregled prostorov in predmetov v njem na podlagi odločbe sodišča ob navzočnosti dveh polnoletnih prič. Podroben pregled poslovnih prostorov in predmetov pomeni pregled vseh zaprtih delov prostora, vključno s pisno dokumentacijo ter drugimi stvarmi v njem. Pri preiskavi imata pravico biti navzoča tudi predstavnik podjetja, katerega prostori se pregledujejo, in njegov zastopnik.

(2) Sodišče izda odločbo iz prejšnjega odstavka na zahtevo agencije, če obstaja utemeljen sum, da je zavezanec za nadzor kršil ali krši predpise, in je verjetno, da se bodo pri pregledu prostorov in stvari v njem našli dokazi, ki so pomembni za postopek nadzora ali prekrškovni postopek.

(3) Pooblašene osebe agencije ali strokovne pooblašene osebe (izvedenci, forenziki) lahko proti volji zavezanca za nadzor pregledajo in odvzamejo ali pridobijo kopije,

forenzične kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in drugo dokumentacijo v kakršni koli obliki z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme podjetja, vsebino elektronskih in z njo povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov (v nadaljnjem besedilu tega člena: elektronska naprava), kot so telefon, telefaks, računalnik, disketa, optični mediji in spominske kartice, na podlagi predhodne odločbe sodišča, če obstaja utemeljen sum, da je zavezanec za nadzor kršil ali krši predpise, za kršitev katerih je po tem zakonu zagrožena kazen do 10 % letnega prometa ali 100.000 eurov in če je verjetno, da elektronska naprava vsebuje elektronske podatke, ki so pomembni za postopek nadzora oziroma prekrškovni postopek.

(4) Oseba, ki je uporabnik elektronske naprave, ki se pregleduje, mora pooblaščenim osebam agencije omogočiti dostop do naprave, predložiti šifrirne ključne oziroma gesla in dati pojasnila o uporabi naprave.

(5) Pregled elektronskih naprav mora biti opravljen na način, s katerim se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso zavezanci za nadzor, in varuje tajnost oziroma zaupnost podatkov ter ne povzroča nesorazmerna škoda. Če elektronsko napravo uporablja oseba, ki upravičeno pričakuje zasebnost na njej, ima pravico biti navzoča ob pregledu vsebine elektronske naprave.

(6) Odločbo po prvem in tretjem odstavku tega člena izda sodišče najpozneje v 24 urah od popolne zahteve za izvedbo nadzora, ki mora vsebovati:

- opredelitev prostorov oziroma elektronskih naprav, ki jih je treba pregledati;
- opredelitev razlogov za preiskavo;
- opredelitev dokazov oziroma vsebine podatkov, ki se iščejo;
- navedbo okoliščin za uporabo preiskovalnega dejanja in način njegove izvršitve.

77. člen **(oviranje nadzora)**

(1) Če podjetje ne dovoli vstopa v prostore ali ga ovira ali ne dovoli dostopa do poslovnih knjig ali druge dokumentacije ali ga ovira ali kako drugače ovira nadzor ali če se to utemeljeno pričakuje, lahko pooblaščen oseb agencije vstopi v prostore ali dostopi do poslovnih knjig ali druge dokumentacije ob pomoči policije.

(2) Če podjetje ovira pooblaščen osebe pri izvajanju pooblastil iz 75. in 76. člena tega zakona, lahko agencija izda sklep, s katerim mu naloži denarno kazen v višini do 1 % njegovega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od enega meseca.

(3) Če fizična oseba ovira pooblaščen osebe pri izvajanju pooblastil iz 75. in 76. člena tega zakona in se v skladu s petim odstavkom tega člena ne šteje, da nadzor ovira podjetje, lahko agencija izda sklep, s katerim ji naloži denarno kazen v višini do 50.000 eurov. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od enega meseca.

(4) Sklep iz drugega in tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov. Izvršbo opravi davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti.

(5) Šteje se, da podjetje ovira preiskavo, če jo ovirajo člani organov vodenja ali nadzora podjetja, zaposleni v podjetju, ali pogodbeni sodelavci podjetja.

3. Pododdelek: Nadzorni ukrepi

78. člen (ukrepi agencije)

(1) Če pooblaščen oseba agencije pri opravljanju nalog nadzora ugotovi, da so kršeni ta ali področni zakon, drugi predpisi oziroma drug akt, katerega izvajanje nadzoruje, ima pravico in dolžnost:

- izvesti preventivne ukrepe in izreči opozorilo;
- izvesti ukrepe za varovanje pravic drugih oseb;
- predlagati drugemu pristojnemu organu sprejetje ukrepov;
- odrediti druge ukrepe, za katere je pooblaščen oseba agencija s področnim zakonom ali drugim predpisom.

(2) V primeru, da pooblaščen oseba agencije pri opravljanju nalog nadzora ugotovi kršitev tega ali področnega zakona, ali drugega predpisa oziroma akta, katerega izvajanje nadzoruje drug organ ali inšpekcija, sama ugotovi dejansko stanje ter o svojih ugotovitvah sestavi zapisnik, ki ga posreduje pristojnemu organu oziroma inšpekciji.

79. člen (odprava in prenehanje kršitev)

(1) Če agencija pri nadzoru ugotovi kršitve pri izvajanju določb tega ali področnega zakona, ali uredbe ter na njuni podlagi izdanih predpisov in drugih splošnih aktov, zavezanec za nadzor obvesti o ugotovljenih kršitvah z možnostjo pojasnitve ali odprave posledic kršitve v roku, ki ga določi agencija, in ki je lahko krajši od 30 dni, če gre za ponavljajoče se kršitve ali če se zavezanec za nadzor s tem strinja, razen če ni s področnim zakonom ali uredbo Evropske unije drugače določeno. Agencija lahko zavezancu za nadzor naloži tudi takojšnje prenehanje ugotovljenih kršitev.

(2) Če zavezanec za nadzor ne odpravi kršitev v postavljenem roku iz prejšnjega odstavka, pooblaščen oseba agencije z odločbo sprejme primerne in sorazmerne ukrepe iz prvega odstavka prejšnjega člena za zagotovitev odprave kršitve in njenih posledic v roku, ki ga sama določi. Za zahtevo za odpravo kršitev se v smislu tega zakona šteje tudi prepoved nadaljnjih kršitev, če je taka narava kršitve.

(3) Če so za odpravo kršitev zakona ali drugih predpisov, ki jih nadzira agencija, ukrepi drugače določeni, pooblaščen oseba agencije lahko izreče ukrep po prejšnjem odstavku šele potem, ko s posebnimi ukrepi ni bilo mogoče odpraviti ugotovljene kršitve.

(4) Če zavezanec za nadzor v roku, ki ga določi agencija, ne odpravi ugotovljene kršitve, lahko pooblaščen oseba agencije z odločbo, če je to potrebno, do odprave kršitve oziroma dokler je to potrebno, prepove opravljanje dejavnosti oziroma zaseže predmete ali dokumentacijo, ki jih zavezanec za nadzor uporablja za kršitve ali so s kršitvami nastali. Pooblaščen oseba agencije ima pravico odrediti tudi druge ukrepe iz 35. člena Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 in 40/14 – uradno prečiščeno besedilo), ki so povezani s prepovedjo opravljanja dejavnosti.

(5) Ne glede na prejšnje odstavke lahko pooblaščen oseba agencije v primeru neposredne in resne grožnje za javni red, javno varnost ali življenje in zdravje ljudi ali v primeru možnosti povzročitve resnih gospodarskih ali obratovalnih težav drugim izvajalcem energetske dejavnosti oziroma odjemalcem sprejme nujne začasne ukrepe iz prvega odstavka prejšnjega člena za odpravo tega stanja, vključno s prepovedjo opravljanja dejavnosti brez predhodne določitve roka za odpravo nepravilnosti.

80. člen
(vsebina odločbe o ukrepih za odpravo kršitev)

(1) Odločba o ukrepih za odpravo kršitev mora v izreku vsebovati:

1. določen opis kršitev in njihovih posledic, katerih odprava je z odločbo naložena;
2. primeren rok, v katerem mora zavezanec odpraviti kršitve in njihove posledice ter predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitev in njihovih posledic, kadar agencija zavezancu naloži, naj kršitve in njihove posledice odpravi na določen način;
4. listine oziroma druge dokaze, kadar agencija zavezancu naloži, naj o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

(2) Odločba se izda kot odločba po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek.

4. Pododdelek: Monitoring delovanja trga z električno energijo in zemeljskim plinom

81. člen
(monitoring delovanja trga)

(1) Agencija po tem zakonu izvaja monitoring delovanja trgov na področju reguliranih in tržnih energetske dejavnosti s področja električne energije in zemeljskega plina.

(2) Izvajanje monitoringa iz prejšnjega odstavka obsega spremljanje dejavnikov, ki vplivajo na učinkovito konkurenco na trgu elektrike in zemeljskega plina, zlasti pa na:

1. zagotavljanje nediskriminatornega dostopa do omrežij, zagotavljanje predpisane razpoložljivosti in zanesljivosti omrežja, zagotavljanje učinkovitega izvajanja ključnih procesov za delovanje trga (priključevanje uporabnikov sistema, merjenje, obračunavanje, menjava dobavitelja, zagotavljanje univerzalnih storitev ipd.);
2. raven preglednosti upoštevnega trga, vključno z veleprodajnimi cenami in cenami za končne odjemalce;
3. spremljati raven in učinkovitost odprtosti trga in konkurence pri veleprodaji in maloprodaji, vključno z borzami električne energije, cenami za gospodinjke odjemalce, ki zajemajo tudi predplačilne sisteme, učinkom pogodb z dinamičnimi cenami električne energije in uporabe sistemov naprednega merjenja, deležem odjemalcev, ki zamenjajo dobavitelja, deležem odklopov, plačila za vzdrževalne storitve, izvedbo vzdrževalnih storitev, razmerjem med cenami za gospodinjstva in veleprodajnimi cenami, spreminjanjem tarif in pristojbin omrežja in pritožbami gospodinjstev odjemalcev, ter morebitno izkrivljanje ali omejevanje konkurence, pri čemer organom, pristojnim za konkurenco, zagotavljajo potrebne informacije in jim posredujejo zadevne primere;
4. zadovoljstvo in dobrobit odjemalcev iz vidika učinkov delovanja trga (zahteve, pritožbe, razpoložljivost in zadostnost informacij ipd.);
5. pojav omejevalnih pogodbenih praks, zlasti določb o ekskluzivnosti dobave, ki lahko odjemalcem preprečijo sklenitev pogodb z več kot enim dobaviteljem hkrati ali jih pri tem omejujejo;
6. spremljanje trgovanja z veleprodajnimi energetskimi proizvodi skladno z Uredbo (EU) št. 1227/2011 z namenom odkrivanja in preprečevanja trgovanja na podlagi notranjih informacij in tržnih manipulacij;
7. pojav drugih omejevalnih ravnanj udeležencev na trgu, ki preprečujejo, omejujejo ali izkrivljajo konkurenco na trgu, vključno z vidika ravnanja podjetij s prevladujočim položajem in vidika koncentracij;

8. spremljanje zanesljivosti oskrbe, od katere so odvisni ravnotežje med ponudbo in povpraševanjem na nacionalnem trgu, raven predvidenega prihodnjega povpraševanja in predvidene dodatne zmogljivosti, ki se načrtujejo ali gradijo;
9. izdelavo in vzdrževanje primerjalnika cen za gospodinjke in male poslovne odjemalce;
10. preprečevanje navzkrižnega subvencioniranja med dejavnostmi prenosa, distribucije in proizvodnje.

(3) Agencija o izvajanju monitoringa sestavi poročilo, ki obsega oceno o stopnji preglednosti in konkurenčnosti na trgu elektrike in zemeljskega plina. Vsebina poročila je sestavni del letnega poročila o stanju na področju energetike iz 50. člena tega zakona.

82. člen

(zbiranje podatkov in register udeležencev na trgu)

(1) Za namene izvajanja monitoringa delovanja trga so operaterji, proizvajalci električne energije in trgovci na debelo, dobavitelji končnim odjemalcem, operater trga z elektriko, borze in druge oblike organiziranih trgov, center za podpore in končni odjemalci (v nadaljevanju: zavezanci za poročanje), dolžni na način, ki ga določi agencija skladno z 54. členom tega zakona, sporočiti zlasti naslednje sklope podatkov:

a) operaterji:

- podatke o priključevanju uporabnikov na omrežje,
- podatke o doseženi ravni kakovosti oskrbe in zagotavljanju kakovosti oskrbe z elektriko (ki zajema neprekinjenost napajanja, komercialno kakovost, kakovost napetosti), vključno s podatki o pogodbah o nestandardni kakovosti oskrbe,
- podatke o zahtevah za uveljavitev dostopa do omrežja, ločenih po tipih (potrebe po zmogljivostih, ipd.),
- podatke o menjavah dobavitelja, ločeno po različnih kategorijah uporabnikov, vključno s podatki o količinah energije,
- podatke o izvajanju univerzalnih storitev (zasilna oskrba, ranljivi odjemalci),
- podatke o izvajanju in stopnji učinkovitosti ključnih procesov na trgu z elektriko in zemeljskim plinom (proces menjave dobavitelja, merjenje, obračunavanje, ipd.) in podatke o zagotavljanju učinkovite in standardizirane izmenjave podatkov med posameznimi udeleženci na trgu,
- podatke o pritožbah gospodinjkih odjemalcev ločenih po tipih (priključevanje, obračun, kakovost oskrbe itd.),
- podatke o načrtovanju ali izvajanju del na omrežju, ki so potrebna za zagotavljanje zanesljivosti omrežja,
- podatke o prenesenih in distribuiranih količinah elektrike in zemeljskega plina, podatke o čezmejnih prenosnih zmogljivostih,
- podatke o načrtovanju in izvajanju sistemskih storitev,
- druge podatke, od katerih je odvisno ugotavljanje obstoja nediskriminatornega in preglednega dostopa do omrežja ter stanja največje mogoče zmogljivosti omrežja;

b) proizvajalci elektrike in trgovci na debelo:

- podatke o zmogljivostih, razpoložljivosti ter vzdrževanju proizvodnih enot,
- podatke o načrtovani vključitvi novih proizvodnih zmogljivosti in njihovih lastnosti in načrtovani ustavitvi obstoječih proizvodnih enot,
- podatke o sklenjenih sporazumih o skupnih prodajah električne energije, identiteti pogodbenih strank in količinah energije,
- podatke o veleprodajnih cenah in količinah elektrike in zemeljskega plina za vsako transakcijo, vključno s podatki o trajanju pogodbe, identiteti pogodbenih strank, pogodbenih klavzulah o »vzemi ali plačaj«, rabatih, ekskluzivnosti, klavzulah o prilagajanju cen in pogodbениh kazni,
- podatke o internih obračunskih cenah vertikalno integriranega podjetja,

- druge podatke, od katerih je odvisno ugotavljanje stopnje konkurenčnosti in odprtosti veleprodajnega trga;
- c) dobavitelji končnim odjemalcem:
 - podatke o količinah in maloprodajnih cenah elektrike in zemeljskega plina, ločeno po kategorijah uporabnikov, vključno s popusti,
 - število končnih odjemalcev po posameznih kategorijah, vključno s podatki o deležu dobavljene energije po posamezni kategoriji,
 - podatke o pritožbah ločeno po tipih (obračun stroškov storitev, preglednost računov itd.),
 - pritožbe zoper delovanje operaterja (dostop do podatkov itd.),
 - podatke o izvajanju procesov za zagotavljanje univerzalnih storitev (zasilna oskrba, ranljivi odjemalci),
 - druge podatke, od katerih je odvisno ugotavljanje stopnje konkurenčnosti in odprtosti maloprodajnega trga;
- č) operater trga:
 - podatke o evidentiranju zaprtih pogodb ter bilančnemu obračunu,
 - podatke o upravljanju bilančne sheme (podatki o članih, kršitvah, izključitvah ipd.),
 - podatke o ročnosti zaprtih pogodb,
 - podatke o zagotavljanju učinkovite in standardizirane izmenjave podatkov med posameznimi udeleženci na trgu,
 - druge podatke, od katerih je odvisno delovanje bilančne sheme in ima vpliv na delovanje trga;
- d) borze in druge oblike organiziranih trgov:
 - podatke o udeležencih v trgovanju na borzi,
 - podatke o cenah, količinah in produktih na borzi,
 - podatke o cenah in količinah energije, s katerimi se trguje na podlagi 89. člena tega zakona,
 - druge podatke, od katerih je odvisno ugotavljanje stopnje konkurenčnosti in odprtosti maloprodajnega trga;
- e) center za podpore:
 - podatke o prevzemu in prodaji odkupljene električne energije na organiziranem trgu,
 - druge podatke, od katerih je odvisno ugotavljanje stopnje konkurenčnosti in odprtosti maloprodajnega trga;
- f) končni odjemalci:
 - podatke o aktivni vključitvi v upravljanje porabe,
 - podatke o restriktivnih pogodbenih praksah,
 - druge podatke, od katerih je odvisno ugotavljanje stopnje konkurenčnosti in odprtosti maloprodajnega trga.

(2) Agencija lahko zahteva podatke, o katerih je treba poročati na podlagi 8. člena Uredbe (EU) št. 1227/2011, tudi od drugih oseb, ki vstopajo v posle na veleprodajnem energetske trgu, vključno z osebami, ki izdajajo naročila za trgovanje z veleprodajnimi energetske proizvodi.

(3) Po navodilu ACER lahko agencija od oseb iz prvega in drugega odstavka tega člena zahteva evidenco transakcij na veleprodajnem energetske trgu, vključno z evidenco naročil za trgovanje z veleprodajnimi energetske proizvodi.

(4) V zahtevi za posredovanje podatkov agencija podrobneje določi vrsto podatkov in njihovo vsebino ter trajanje obveznosti poročanja, rok za posredovanje podatkov, periodičnost poročanja in druge okoliščine, od katerih je odvisna obveznost posredovanja podatkov glede na namen njihovega zbiranja. Osebe posredujejo podatke brezplačno ter na način in v obliki, kot to določi agencija.

(5) Podatke iz prvega odstavka tega člena so agenciji dolžni posredovati tudi podjetja in podružnice podjetij iz držav članic Evropske unije ali tretjih držav, ki v Republiki Sloveniji opravljajo energetska dejavnost. Poleg teh so zavezanci za poročanje iz tega člena tudi tretje osebe, ki ravnajo za račun oseb iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(6) V okviru zbiranja podatkov iz prvega odstavka tega člena agencija za namen izvajanja monitoringa delovanja trga zbira, vodi in obdeluje, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, naslednje osebne podatke: ime in priimek, naslov stalnega prebivališča in naslov opravljanja dejavnosti.

(7) Agencija vzpostavi in vodi register udeležencev na trgu, ki sklepajo posle, o katerih je treba poročati ACER v skladu s prvim odstavkom 8. člena Uredbe (EU) št. 1227/2011.

83. člen **(obdelava in posredovanje podatkov)**

(1) Agencija sme uporabljati pridobljene podatke iz prejšnjega člena za izdelavo poročil, ki jih je dolžna pripraviti na podlagi tega ali področnega zakona, in za statistične analize monitoringa ter za izvajanje drugih obveznosti po zakonu.

(2) Agencija lahko za potrebe povečanja preglednosti trgov javno objavi le tiste pridobljene podatke, ki niso označeni kot zaupni in so javnega značaja (na primer cene).

(3) Agencija je na utemeljeno zahtevo dolžna posredovati in izmenjevati podatke z drugimi organi Republike Slovenije, regulativnimi organi in drugimi organi držav članic ter organi Evropske unije, ki jih potrebujejo za izvrševanje svojih pristojnosti. Pri tem mora agencija zagotoviti stopnjo njihove zaupnosti.

84. člen **(zaupnost podatkov)**

(1) Osebe, zaposlene v agenciji, in osebe, ki občasno opravljajo določene naloge za agencijo, so dolžne kot uradno tajnost varovati vsebino podatkov iz 82. člena tega zakona, če imajo podatki lastnost osebnih podatkov, poslovne skrivnosti ali tajnih podatkov.

(2) Dolžnost varovanja uradne tajnosti iz prejšnjega odstavka traja tudi po prenehanju delovnega razmerja v agenciji oziroma po prenehanju opravljanja določenih nalog za agencijo.

85. člen **(raziskava posameznih trgov)**

(1) Če agencija pri izvajanju monitoringa ugotovi, da obstajajo ovire za vstop novih udeležencev na trg, da togost cen ali druge okoliščine kažejo na to, da trg ni dovolj konkurenčen, lahko izvede raziskavo na posameznem delu trga. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence, in organom, pristojnim za varstvo potrošnikov.

(2) Analizo meddržavnih trgov izvede agencija skupaj s pristojnimi organi urejanja iz drugih držav članic Evropske unije, ki jih ta meddržavni trg obsega.

86. člen

(poročilo o raziskavi)

(1) O opravljeni raziskavi agencija pripravi poročilo.

(2) Če agencija v raziskavi ugotovi, da se na določenem trgu električne energije ali zemeljskega plina preprečuje, omejuje ali izkrivlja učinkovita konkurenca na tem trgu, da to ima ali bi lahko imelo škodljiv učinek za potrošnike, mora v poročilu navesti:

- vrsto ukrepov za preprečitev, odpravo ali zmanjšanje škodljivih učinkov za konkurenco oziroma potrošnike;
- predlog pristojnim organom za ukrepanje v skladu z njihovimi pristojnostmi;
- predloge potrebnih sprememb ali dopolnitev predpisov, ki urejajo področje trga z elektriko in zemeljskim plinom.

(3) Agencija lahko objavi poročilo o izsledkih raziskave brez zaupnih podatkov.

87. člen

(sodelovanje agencije pri preiskavah drugih organov)

Pooblaščenec osebe agencije na zaprosilo sodelujejo z organom, pristojnim za varstvo konkurence, organom, pristojnim za regulacijo trga finančnih instrumentov, ali Evropsko komisijo, v preiskavah, ki jih vodijo ti organi v zvezi s kršitvami pravil o konkurenci.

5. Pododdelek: Posebne določbe o zagotavljanju učinkovite konkurence na veleprodajnem trgu električne energije in zemeljskega plina

88. člen

(zagotavljanje konkurenčnosti veleprodajnega trga elektrike in zemeljskega plina)

(1) Kadar agencija z raziskavo posameznega trga ugotovi, da na veleprodajnem trgu elektrike ali zemeljskega plina obstajajo resne in trajne ovire za dostop do proizvodnih virov elektrike ali zemeljskega plina, zaradi česar trg na maloprodajni ravni ni dovolj konkurenčen in ima to škodljive učinke za končne odjemalce, lahko z odločbo naloži proizvajalcu elektrike oziroma dobavitelju zemeljskega plina, naj sprostijo določene količine elektrike ali zemeljskega plina oziroma naj pogodbene pravice do uvoza zemeljskega plina pregledno in nediskriminatorno ponudi zainteresiranim kupcem.

(2) Po posvetovanju z organom, pristojnim za varstvo konkurence, agencija začne postopek za izrek ukrepa po 89. ali 90. členu tega zakona.

89. člen

(sprostitve obveznih količin elektrike ali zemeljskega plina)

(1) Agencija proizvajalcu naloži sprostitve količin elektrike ali zemeljskega plina na način, da je mogoče razumno pričakovati znatno povečanje konkurenčnosti trga na maloprodajni ravni. Agencija pri tem upošteva načelo sorazmernosti.

(2) Agencija pri določitvi ukrepa iz prejšnjega odstavka določi:

- obvezno skupno količino energije, na katero se ta ukrep nanaša, vključno z določitvijo različnih produktov energije glede na količine in časovno trajanje dobave;
- trajanje ukrepa;
- izhodiščno ceno ali metodologijo za določitev izhodiščne cene, po kateri je zavezanec dolžan sprostiti obvezne količine;

- plačilne in druge elemente pogodbe o dobavi;
- vrsto postopka, po katerem je zavezanec dolžan sprostiti obvezne količine;
- pogoje dostopa do prenosnega omrežja;
- pogoje dostopa do končnih odjemalcev;
- druge pogoje, ki so potrebni, da se doseže namen ukrepa.

(3) Pri določitvi obvezne skupne količine energije mora agencija upoštevati velikost in strukturo trga, stopnjo vertikalne integriranosti trga, prisotnost vertikalno integriranega podjetja na maloprodajnem trgu in proste zmogljivosti na prenosnem omrežju. Pri določitvi različnih produktov energije mora agencija upoštevati razumne zahteve zainteresiranih kupcev po prilagoditvi strukture obveznih količin lastnim potrebam.

(4) Trajanje ukrepa mora biti določeno dovolj dolgo, da se bistveno in trajno spremenijo pogoji konkurence na trgu.

(5) Izhodiščna cena, po kateri je zavezanec dolžan prodati obvezne količine energije, mora omogočiti razvoj konkurence na maloprodajnem trgu.

(6) Plačilni in drugi elementi pogodbe o dobavi, ki jih zavezanec ponudi zainteresiranim kupcem, ne smejo odvrčati kupcev od nakupa obveznih količin energije.

(7) Dodeljevanje obveznih količin energije lahko poteka preko operaterja trga ali energetske borze, obveznih količin plina pa tudi preko avkcij, ki jih organizira zavezanec. Postopek avkcije mora biti zasnovan tako, da omogoča vsem zainteresiranim kupcem sodelovanje pod enakimi in nediskriminatornimi pogoji.

(8) Kadar ima vertikalno integrirano podjetje zakupljene zmogljivosti na prenosnem omrežju, lahko agencija določi, da mora v razmerju do operaterja sprostiti zmogljivosti v obsegu, ki ustreza obvezni sprostitev količin, če to za kupce teh količin predstavlja oviro za dostop do prenosnega omrežja.

(9) Agencija lahko določi, da mora vertikalno integrirano podjetje svojim končnim odjemalcem na maloprodajnem trgu omogočiti, da zamenjajo dobavitelja brez nesorazmernih stroškov, če pogodbeni razmerja o dobavi predstavljajo oviro za dostop do končnih odjemalcev.

90. člen

(obvezna dodelitev pogodbenih pravic do uvoza zemeljskega plina)

(1) Če agencija oceni, da z ukrepom iz prejšnjega člena ne bi bilo mogoče znatno povečati konkurenčnosti na maloprodajnem trgu zemeljskega plina, lahko dobavitelju zemeljskega plina naloži ukrep obveznega prenosa pogodbenih pravic in obveznosti do uvoza določenih količin zemeljskega plina.

(2) Prenos pogodbenih pravic in obveznosti na zainteresirane kupce je trajen in se izvede na podlagi avkcije, ki jo organizira dobavitelj zemeljskega plina.

(3) Agencija pri določitvi ukrepa iz tega člena smiselno upošteva pogoje iz drugega odstavka 89. člena tega zakona.

91. člen

(izdaja odločbe)

(1) Agencija ukrepe iz 89. in 90. člena tega zakona izreče z odločbo, v kateri določi:

- vsebino in obseg ukrepa,
- obveznosti, s katerimi zagotovi izpolnjevanje ukrepa in nadzor nad njim, in
- rok za izpolnitev ukrepa.

(2) Kadar je izpolnitev ukrepov vezana na soglasje ali drugo dejanje agencije, agencija o tem odloči s sklepom.

(3) Agencija lahko z zahtevo za posredovanje podatkov od proizvajalca elektrike oziroma dobavitelja zemeljskega plina zahteva poročilo o izpolnjevanju ukrepov in obveznosti, ki so bili naloženi z odločbo.

92. člen **(odprava ali razveljavitev odločbe)**

Agencija lahko po uradni dolžnosti odpravi ali razveljavi odločbo o obvezni sprostitvi proizvodnih zmogljivosti električne energije ali zemeljskega plina tako, da z novo odločbo staro v celoti odpravi ali razveljavi ter določi novo vsebino in obseg ukrepa, obveznosti, s katerima zagotovi njihovo izpolnjevanje in nadzor nad njimi ter rok izpolnitve obveznosti, če:

- se po izdaji odločbe bistveno spremenijo okoliščine na trgu, na katerih je temeljila odločba;
- se pri izpolnjevanju obveznosti iz odločbe brez krivde zavezanca pojavijo resne težave, zaradi katerih ni mogoče doseči namena iz odločbe.

93. člen **(sodelovanje agencije z drugimi regulativnimi organi)**

Agencija se je dolžna posvetovati z regulativnimi organi drugih držav članic Evropske unije pred sprejetjem ukrepa, njegovo spremembo ali preklicem, če to vpliva na trgovinsko menjavo med državami članicami Evropske unije.

94. člen **(vpliv javnosti)**

(1) Agencija je dolžna pred sprejetjem ukrepa iz 89. in 90. člena tega zakona pridobiti in primerno upoštevati mnenje zainteresirane javnosti.

(2) Agencija je dolžna pred sprejetjem ukrepa njegov predlog objaviti in zbirati mnenja v objavljenem roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(3) Po preteku roka iz prejšnjega odstavka in pred sprejetjem ukrepov iz prvega odstavka tega člena mora agencija na spletnih straneh objaviti pridobljena mnenja in pripombe ter v objavi navesti način, kako so bili upoštevani, ali razloge, zaradi katerih niso bili upoštevani. Pri tem se ne objavijo informacije in podatki, ki so zaupne narave.

6. Pododdelek: Izmenjava podatkov med udeleženci na trgu z električno energijo in zemeljskim plinom

95. člen

(določitev entitet v izmenjavi podatkov)

(1) Izvajalci energetskih dejavnosti so dolžni za potrebe elektronske izmenjave podatkov označiti virtualne in fizične objekte, storitve ter produkte (v nadaljnjem besedilu: entitete), ki se uporabljajo v elektronski izmenjavi podatkov na trgu z energijo.

(2) Za določitev entitet morajo izvajalci energetskih dejavnosti uporabiti odprte standarde, ki določajo ustrezne standardizirane sisteme identificiranja in obliko identifikatorjev. Izvajalci energetskih dejavnosti morajo v procesih izmenjave podatkov na slovenskem trgu z energijo uporabiti vse obstoječe standardizirane identifikatorje entitet, ki so v uporabi na ravni Evropske unije.

(3) Za dodeljevanje identifikatorjev so odgovorni izvajalci energetskih dejavnosti, pri katerih nastajajo podatki, ki so predmet določitve, ki vodijo registre entitet ali nadzorujejo procese izmenjave omenjenih podatkov. Če izvajalci energetskih dejavnosti nastopajo v vlogi izdajanja oziroma dodeljevanja identifikatorjev, morajo zagotoviti integriteto in trajnost storitve izdajanja oziroma dodeljevanja identifikatorjev ter upoštevati pravila dodeljevanja glede na izbran sistem identificiranja.

(4) Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše vrsto uporabljenih sistemov za identifikacijo entitet, pravila in obveznosti izvajanja storitve dodeljevanja identifikatorjev posameznih entitet, ter prehodno obdobje uvajanja novih sistemov identificiranja entitet.

96. člen

(zavezanci za izmenjavo podatkov)

(1) Izvajalci energetskih dejavnosti morajo omogočiti izmenjavo podatkov, s katerimi razpolagajo v okviru opravljanja svoje dejavnosti, z drugimi udeležencem na trgu elektrike in zemeljskega plina, ki te podatke potrebuje za nemoteno poslovanje na trgu.

(2) Izvajalci energetskih dejavnosti so dolžni uporabnikom na enak način omogočiti dostop do podatkov, ki nastanejo pri izvajanju njihove dejavnosti. Pri določitvi vrste in strukture podatkov ter načina izmenjave podatkov so udeleženci na trgu elektrike in zemeljskega plina dolžni uporabljati razpoložljive odprte standarde.

(3) Vrsto in strukturo podatkov ter način izmenjave podatkov, na katere se nanaša obveznost iz prejšnjega odstavka in niso opredeljeni z razpoložljivimi odprtimi standardi ali s predpisi s tega področja, predpišejo izvajalci energetskih dejavnosti glede na svoje odgovornosti in vlogo na trgu. Pri tem so dolžni upoštevati stanje tehnike in stroškovno učinkovitost.

(4) Podatki se izmenjujejo v agregatni in neosebni obliki. Izvajalci energetskih dejavnosti morajo z uporabo standardiziranih modelov in notacij dokumentirati vse poslovne procese izmenjave podatkov, ki so potrebni za nemoteno delovanje trga oziroma vsebujejo podatke, ki se nanašajo na uporabnike, kot npr. procesi izmenjave matičnih in merilnih podatkov, proces menjave dobavitelja, procesi izmenjave podatkov za potrebe bilančnega obračuna, itd.

- (5) Obveznost izmenjave podatkov se ne nanaša na:
- podatke, ki so na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljeni kot tajni zaradi javne varnosti, obrambe države, zaupnosti mednarodnih odnosov ali zaupnosti obveščevalne in varnostne dejavnosti državnih organov;
 - podatke, ki so opredeljeni kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;

- osebne podatke, katerih razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
- podatke, ki so bili pridobljeni zaradi upravnega postopka, ki ga vodi izvajalec energetske dejavnosti, in bi njihovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi;
- podatke, ki so bili pridobljeni v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo izvajalcev energetskih dejavnosti, če bi njihovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti izvajalca.

(6) Obveznosti izvajalcev energetske dejavnosti iz tega člena ne posegajo v obveznosti teh oseb iz drugih določb tega ali področnega zakona, ki jim nalagajo dolžnost omogočanja dostopa do podatkov ali posredovanja podatkov agenciji in drugim osebam, ki so po tem ali področnem zakonu upravičene do pridobitve določenih podatkov od izvajalcev elektroenergetskih dejavnosti.

97. člen **(dolžnosti zavezancev za izmenjavo podatkov)**

(1) Zavezanci za izmenjavo podatkov odgovarjajo za formalno pravilnost svojih podatkov in njihovo pravočasno razpoložljivost za izmenjavo v standardizirani obliki.

(2) V zvezi z obveznostjo iz prejšnjega odstavka morajo zavezanci za izmenjavo podatkov zagotoviti hrambo podatkov, kakovost podatkov, avtenticiran in avtoriziran dostop do podatkov ter varnost in zaupnost podatkov.

(3) Ob upoštevanju pogojev iz prejšnjega člena zavezanci za izmenjavo podatkov v svojih aktih določijo osebe, ki so odgovorne za izmenjavo podatkov, ter predpišejo postopke in ukrepe za učinkovito izmenjavo podatkov, ki obsegajo:

- nabor, vrsto in strukturo podatkov;
- pravila za dostopanje do podatkov;
- časovno razpoložljivost podatkov in
- način zajemanja podatkov.

(4) Agencija s splošnim aktom predpiše obvezne vsebine aktov iz prejšnjega odstavka, če je to potrebno, da se poenotijo pristopi v informatizaciji procesov izmenjave podatkov.

4. Poglavje: ENERGETSKA INFRASTRUKTURA

1. Oddelek: Splošne določbe

98. člen **(opredelitev infrastrukture)**

- (1) Energetska infrastrukturo sestavljajo naslednji objekti, naprave in omrežja:
- prenosno omrežje elektrike in prenosni sistem zemeljskega plina,
 - distribucijski omrežje elektrike in distribucijski sistem zemeljskega plina,
 - sistem za UNP,
 - sistem za proizvodnjo in skladiščenje zemeljskega plina,
 - sistem za proizvodnjo in distribucijo toplote za daljinsko ogrevanje,
 - sistem za distribucijo drugih energetskih plinov,

- sistem za proizvodnjo elektrike skupaj s priključkom na prenosni ali distribucijski sistem, razen naprav za samooskrbo z električno energijo.

(2) Objekti, naprave in omrežja iz prejšnjega odstavka se štejejo za energetska infrastrukturo (v nadaljnjem besedilu: infrastruktura) za oskrbo z elektriko, zemeljskim plinom in toploto.

(3) Določbe tega zakona o infrastrukturi se uporabljajo tudi za stvarne in druge pravice na nepremičninah, potrebne za gradnjo, rekonstrukcijo, obratovanje, nadzor in vzdrževanje objektov, naprav in omrežij iz prvega odstavka tega člena.

(4) Infrastruktura za prenosno omrežje elektrike in prenosni sistem zemeljskega plina, distribucijsko omrežje elektrike in distribucijski sistem zemeljskega plina, sistem za UNP in sistem za distribucijo drugih energetskih plinov je gospodarska javna infrastruktura skladno z zakonom, ki ureja področje graditve objektov.

(5) Podrobneje predpiše vrste objektov, naprav, omrežij in sistemov, ki sestavljajo infrastrukturo, ter način vodenja evidence infrastrukture vlada, na predlog ministra, pristojnega za energijo.

99. člen (gradnja in vzdrževanje)

(1) Infrastruktura mora biti načrtovana in grajena tako, da ustreza zadnjemu stanju tehnike in je ekonomsko učinkovita, vzdrževana pa mora biti tako, da zagotavlja optimalno tehnično delovanje in je ekonomsko učinkovita.

(2) Lastnik objekta, naprave ali omrežja, ki sestavlja infrastrukturo, je dolžan stvari, ki sestavljajo to infrastrukturo, tekoče in investicijsko vzdrževati in ustrezno škodno zavarovati.

(3) Z namenom zagotavljanja gospodarskih javnih služb na področju energetike vlada z uredbo določi vrste vzdrževalnih del v javno korist na objektih, napravah in omrežjih, ki so potrebni za prenos in distribucijo električne energije, zemeljskega plina, distribucijo toplote in oskrbo z drugimi energetskimi plini, ter način njihovega izvajanja, skladno z zakonom, ki ureja področje graditve objektov.

100. člen (izvajanje del na infrastrukturi v primeru izrednih dogodkov)

(1) Če je zaradi nesreče, poškodbe in drugih izrednih dogodkov ali okoliščin potrebno izvesti nujna dela in druge ukrepe v zvezi z zavarovanjem ali zagotovitvijo obratovanja infrastrukture, pa njihovo hitro in učinkovito izvedbo ni mogoče zagotoviti v okviru pridobljenih služnosti v javno korist in drugih pravic na nepremičninah, mora lastnik ali posestnik nepremičnine, preko katere je potreben nujen začasni dostop do infrastrukture oziroma na kateri se nahaja infrastruktura, ki je potrebna za izvedbo nujnih del in ukrepov, proti pravični odškodnini dovoliti nujen začasni dostop do nepremičnine in izvajanje potrebnih del ter ukrepov. Nujno potreben začasni dostop je glede na potrebe zavarovanja ali zagotovitve obratovanja infrastrukture potrebno izvesti na način, ki čim manj obremenjuje lastnika ali posestnika nepremičnine in povzroča najmanjšo škodo. Pravična odškodnina pripada lastniku ali posestniku nepremičnine za čas od dejanske uporabe nepremičnine zaradi izvedbe del na energetski infrastrukturi v primeru izrednih dogodkov oziroma okoliščin, do prenehanja nujnega začasnega dostopa do nepremičnine.

(2) Prejšnji odstavek ne daje investitorju v infrastrukturo pravice graditi na tuji nepremičnini v smislu predpisov, ki urejajo področje graditve objektov.

(3) Za izredne okoliščine iz prvega odstavka tega člena se štejejo dogodki ali ukrepi, ki bi ogrozili delovanje energetske infrastrukture in s tem oskrbo širše skupnosti z energijo oziroma bi nedelovanje energetske infrastrukture ogrozilo delovanje druge državne ali občinske javne infrastrukture ali ji povzročilo nesorazmerno stroške.

(4) Če lastnik ali posestnik ne dovoli začasnega dostopa po prvem odstavku, mu energetski inšpektor z odločbo naloži, naj začasni dostop dovoli, ter tudi določi trajanje, obseg in način izvedbe tega dostopa.

(5) Če se lastnik ali posestnik in investitor ne dogovorita o odškodnini, je investitor še pred odločitvijo o sporu dolžan lastniku ali posestniku plačati nesporni del odškodnine v višini, kot jo določi sodno zapriseženi cenilec.

101. člen **(smernice in soglasja pri poseganju v prostor)**

- (1) Operaterji:
- sodelujejo z ministrstvom pri pripravi smernic in mnenj v postopku priprave prostorskih aktov v skladu s predpisi, ki urejajo urejanje prostora in tem zakonom,
 - če investitorji zaprosijo zanje, določajo projektne in druge pogoje pred začetkom izdelave projektne dokumentacije za pridobitev mnenj in gradbenega dovoljenja in dajejo mnenja za načrtovane posege na območju varovalnih pasov prenosnih in distribucijskih omrežij, skladno z zakonom, ki ureja graditev objektov, in tem zakonom.

(2) Smernice, mnenja, projektne in drugi pogoji ter soglasja se izdajo za načrtovanje in gradnjo v varovalnih in varstvenih pasovih sistemov elektrike in sistemov zemeljskega plina.

(3) Operaterji obveščajo ministrstvo, o projektne in drugih pogojih iz druge alineje prvega odstavka tega člena, če so ti določeni za objekte s priključno električno močjo, večjo od 10 MW ali letno porabo zemeljskega plina večjo od 5 milijonov Sm³.

102. člen **(smernice za občinske prostorske akte)**

Minister podrobneje predpiše obvezno vsebino smernic za občinske prostorske akte in v njih določi zlasti:

- pogoje in zahteve, ki se nanašajo na oskrbo z električno energijo, prednostno rabo energije in načrtovanje učinkovitega ogrevanja in hlajenja v naseljih,
- pogoje in zahteve, ki se nanašajo na učinkovito rabo energije in rabo obnovljivih virov energije;
- območja naselij, glede na faktor pozidanosti, kjer je načrtovanje daljinskega ogrevanja in hlajenja obvezno.

103. člen **(javno pooblastilo za izdajanje smernic in soglasij pri poseganju v prostor)**

(1) Lokalna skupnost lahko z odlokom podeli javno pooblastilo distributerju, ki opravlja lokalno gospodarsko javno službo na področju distribucije zemeljskega plina, toplote in drugih energetskih plinov, da:

- daje v postopku priprave prostorskih aktov smernice in mnenja na načrtovane prostorske ureditve skladno s predpisi o urejanju prostora in s tem zakonom,
- če je zanje zaprosen, določa projektne in druge pogoje pred začetkom izdelave projektne dokumentacije za pridobitev mnenj in gradbenega dovoljenja in daje mnenja za načrtovane posege v območje varovalnih pasov omrežij, skladno z zakonom, ki ureja graditev objektov, in tem zakonom.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek v postopkih priprave državnih prostorskih aktov zastopa interese distributerja, ki opravlja lokalno gospodarsko javno službo na področju distribucije zemeljskega plina, toplote in drugih energetskih plinov, lokalna skupnost, ki je lokalni nosilec urejanja prostora na območju, ki je zajeto v državnem prostorskem aktu.

104. člen **(varovalni pas sistemov elektrike)**

(1) Varovalni pas sistemov elektrike je zemljiški pas ob elektroenergetskih vodih in objektih, v katerem se smejo graditi drugi objekti in naprave ter izvajati dela, ki bi lahko vplivala na obratovanje omrežja, le ob določenih pogojih in na določeni oddaljenosti od vodov in objektov tega omrežja.

(2) Širina varovalnega pasu elektroenergetskega omrežja poteka na vsako stran od osi elektroenergetskega voda oziroma od zunanje ograje razdelilne ali transformatorske postaje in znaša:

- za nadzemni elektroenergetski visokonapetostni vod in razdelilne transformatorske postaje nazivne napetosti 400 kV in 220 kV 40 m;
- za vsak podzemni kabelski sistem nazivne napetosti 400 kV in 220 kV 10 m;
- za nadzemni elektroenergetski visokonapetostni vod in razdelilne transformatorske postaje nazivne napetosti 110 kV in 35 kV 15 m;
- za vsak podzemni kabelski sistem nazivne napetosti 110 kV in 35 kV 3 m;
- za nadzemni večsistemski daljnovod nazivnih napetosti od 1 kV do vključno 20 kV 10 m;
- za podzemni kabelski sistem nazivne napetosti do vključno 20 kV 1 m;
- za nadzemni vod nazivne napetosti do vključno 1 kV 1,5 m;
- za razdelilno postajo srednje napetosti, transformatorsko postajo srednje napetosti 2 m.

(3) Pogoje, pod katerimi se smejo graditi drugi objekti, naprave v varovalnem pasu sistemov elektrike, in pogoje, pod katerimi se smejo izvajati dela na območju varovalnih pasov sistemov elektrike, predpiše minister, pristojen za energijo.

105. člen **(varovalni in varnostni pas sistemov zemeljskega plina)**

(1) Varovalni pas prenosnega sistema zemeljskega plina je zemljiški pas, ki v širini 65 m poteka na vsaki strani plinovoda prenosnega sistema, merjeno od njegove osi, ter zemljiški pas 65 m od ograje merilno-regulacijske postaje in ostalih objektov prenosnega sistema, razen kompresorskih postaj. Varovalni pas prenosnega sistema zemeljskega plina je tudi pas 100 m od ograje kompresorske postaje. Varovalni pas distribucijskega sistema zemeljskega plina pa je zemljiški pas, ki v širini 5 m poteka na vsaki strani plinovoda, merjeno od njegove osi.

(2) V varovalnem pasu sistema zemeljskega plina se smejo načrtovati in graditi drugi objekti, naprave in napeljave ter izvajati dela, ki bi lahko vplivala na varnost obratovanja omrežja, le ob določenih pogojih in na določeni oddaljenosti od plinovodov in objektov tega omrežja glede na njihovo vrsto in namen.

(3) Če je zaradi graditve objekta, naprave ali napeljave oziroma izvajanja drugih del v večji oddaljenosti od prenosnega sistema zemeljskega plina, kot je meja varovalnega pasu prenosnega sistema iz prvega odstavka tega člena, potrebno za zagotovitev sprejemljive stopnje tveganja na plinovodu ali drugih delih prenosnega sistema izvesti dodatne varovalne posege oziroma ukrepe, jih je operater prenosnega sistema dolžan izvesti v okviru nalog izvajanja gospodarske javne službe dejavnost operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina, stroški teh posegov oziroma ukrepov pa so upravičeni stroški izvajanja te javne službe.

(4) Varnostni pas prenosnega sistema zemeljskega plina je zemljiški pas, ki v širini 5 m poteka na vsaki strani plinovoda prenosnega sistema, merjeno od njegove osi.

(5) V varnostnem pasu prenosnega sistema zemeljskega plina se ne smejo načrtovati in graditi drugi objekti, naprave in napeljave ter izvajati dela, razen če je to nujno potrebno za gradnjo, rekonstrukcijo, obratovanje, nadzor ali vzdrževanje infrastrukture oziroma gospodarske javne infrastrukture po predpisih o graditvi objektov, če investitor oziroma izvajalec del pridobi soglasje operaterja tega prenosnega sistema pred začetkom izvajanja del.

(6) Pogoje za posege na območju varovalnega pasu iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za energijo, upošteva nazivni tlak omrežja in premer plinovoda.

(7) Pogoje za graditev, obratovanje in vzdrževanje plinovodov in objektov sistema zemeljskega plina ter posebne varnostne ukrepe, s katerimi se zagotovi povečana stopnja varnosti obratovanja tega omrežja, predpiše minister, pristojen za energijo.

106. člen

(evidentiranje infrastrukture za distribucijo električne energije, zemeljskega plina, toplote in drugih energetskih plinov)

(1) Operaterji ter distributer toplote in drugih energetskih plinov morajo zagotavljati evidenco infrastrukture, ki obsega geodetski kataster vodov in priključkov, ter seznam evidence vgrajenih elementov in naprav v sistemu. S tem je zagotovljena podpora varnemu in zanesljivemu obratovanju sistema. Operaterji in distributerji toplote in drugih energetskih plinov morajo poročati tudi v zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture. V zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture so vključeni tudi prostorski podatki o varovalnem pasu te infrastrukture.

(2) Operaterji ter distributer toplote in drugih energetskih plinov so dolžni poročati o obsegu in lokaciji infrastrukture koncedentu in v zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture na način, ki je določen s predpisom, ki ureja zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture.

2. Oddelek: Razlastitev in ustanovitev služnosti v javno korist

107. člen

(javna korist in razlastitveni namen)

- (1) Gradnja in prevzem objektov in zemljišč, ki so potrebni za:
- prenos in distribucijo elektrike, zemeljskega plina, distribucijo toplote in oskrbo z drugimi energetskimi plini, ali

- proizvodnjo elektrike, skladišča zemeljskega plina, terminal za utekočinjen zemeljski plin ali transport tekočih goriv po vodih, sta v javno korist in se zanj nepremičnine lahko razlastijo, omejijo s pravico uporabe za določen čas ali obremenijo z začasno ali trajno služnostjo.

(2) Za vprašanja glede razlastitve in omejitve lastninske pravice, ki niso posebej urejena s tem zakonom, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja razlastitev in omejitev lastninske pravice.

108. člen

(posebne določbe o razlastitvi in ustanovitvi služnosti v javno korist)

(1) Če investitor v 30 dneh po vročitvi ponudbe za sklenitev pogodbe o pridobitvi lastninske pravice na nepremičninah iz prejšnjega člena te pogodbe ne uspe skleniti, vložijo država oziroma lokalna skupnost oziroma operater, ki je izvajalec obvezne gospodarske javne službe po tem zakonu, kot razlastitveni upravičenec na predlog investitorja nemudoma predlog za razlastitev. Ponudba za sklenitev pogodbe mora vsebovati cenitev sodno zapriseženega cenilca.

(2) Če je razlastitveni upravičenec operater, ki je izvajalec obvezne gospodarske javne službe po tem zakonu, je pogodba o odsvojitvi, obremenitvi ali najemu razlaščenih nepremičnin, ki je v nasprotju z namenom razlastitve, nična. Zaznamba te prepovedi se vpiše v zemljiško knjigo po uradni dolžnosti.

(3) Če investitor v 30 dneh po vročitvi ponudbe za sklenitev pogodbe o ustanovitvi stavbne pravice ali služnosti v javno korist na nepremičninah iz tega člena te pogodbe ne uspe skleniti, lahko nemudoma vložijo predlog za omejitev lastninske pravice. Ponudba za sklenitev pogodbe mora vsebovati cenitev sodno zapriseženega cenilca.

(4) Ne glede na določbe drugih zakonov se pogodbe o ustanovitvi služnosti v javno korist sklepajo za čas obratovanja infrastrukture in v korist vsakokratnega investitorja ali lastnika posamezne infrastrukture ali v korist gospodujočega zemljišča, katerega lastnik je investitor ali lastnik infrastrukture.

(5) Ne glede na določbe o pridobitvi lastninske pravice in posesti v nujnem postopku v zakonu, ki ureja razlastitev in omejitev lastninske pravice, so postopki za omejitev lastninske pravice in za razlastitev po tem zakonu nujni, če je javna korist izkazana skladno z določbami zakona, ki ureja razlastitev in omejitev lastninske pravice in če razlastitveni upravičenec pri sodišču ali notarju da v hrambo znesek v višini ocenjene odškodnine za nepremičnino, ki je predmet postopka razlastitve ali omejitve lastninske pravice, in varščino v višini ene polovice ocenjene odškodnine za morebitno drugo škodo po predpisih o razlastitvi, s čimer se šteje, da je izpolnjen pogoj za prevzem posesti na razlaščenih nepremičninah. Nujnosti postopkov ni treba posebej obrazložiti in utemeljiti.

(6) V notarskem zapisu ali zapisniku o prevzemu denarja v hrambo mora biti določen rok hrambe zneska iz prejšnjega odstavka do izpolnitve pogoja za izplačilo odškodnine ali najmanj 5 let, kar nastopi prej. Kot pogoj za izplačilo razlastitvenemu zavezancu ali drugi upravičeni osebi mora biti določena predložitev sporazuma o odškodnini ali pravnomočne odločbe o razlastitvi.

(7) Ne glede na določbe o javni koristi v zakonu, ki ureja razlastitev in omejitev lastninske pravice, se v postopku razlastitve ali omejitve lastninske pravice na nepremičninah na območju prostorskega akta za prostorske ureditve državnega pomena ali pri že zgrajenih omrežjih gospodarske javne infrastrukture ali njihovih delih, ki so evidentirani v katastru

gospodarske javne infrastrukture, ne ugotavlja, ali država razpolaga z drugo ustrezno nepremičnino za doseg razlastitvenega namena ali namena omejitve lastninske pravice.

(8) Ne glede na določbe zakona, ki ureja razlastitev in omejitev lastninske pravice, se postopek razlastitve ali omejitve lastninske pravice na nepremičninah, ki so potrebne za namene iz prejšnjega člena, ne uvede z odločbo, temveč po prejemu popolne zahteve za razlastitev ali omejitev lastninske pravice pristojni organ izda sklep o začetku razlastitvenega postopka. Zoper ta sklep ni pritožbe. Sklep o začetku postopka razlastitve se po uradni dolžnosti zaznamuje v zemljiški knjigi.

(9) Za prenos lastninske pravice ali služnosti na razlašeni nepremičnini na investitorja se ne uporabljajo predpisi, ki urejajo prodajo stvarnega premoženja države.

109. člen **(lastninska pravica ali služnost v javno korist po samem zakonu)**

(1) Z dnem uveljavitve prostorskega akta v skladu s predpisi, ki urejajo urejanje prostora, je na nepremičninah, katerih lastnik je Republika Slovenija ali lokalna skupnost in na katerih je za namen iz prvega odstavka 107. člena tega zakona predvidena omejitev lastninske pravice s služnostjo v javno korist, vzpostavljena brezplačna služnost v javno korist za namen iz prostorskega akta, razen za služnost na vodnih in priobalnih zemljiščih v upravljanju ministrstva, pristojnega za vode, katere plačilo se določi skladno z zakonom, ki ureja vode in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Če pridobi lastninsko pravico na nepremičnini iz prejšnjega odstavka Republika Slovenija ali lokalna skupnost po uveljavitvi načrta iz prejšnjega odstavka, je služnost iz prejšnjega odstavka vzpostavljena z dnem pridobitve lastninske pravice.

(3) Služnost iz prvega odstavka tega člena je vzpostavljena za vode elektrike največ v širini varovalnega pasu za določeno vrsto voda elektrike, kot je določen s 104. členom tega zakona oziroma največ v obsegu območja sprejetega prostorskega akta. Za sisteme zemeljskega plina in distribucijske vode toplote ali drugega energetskega plina je služnost iz prvega odstavka tega člena vzpostavljena največ v naslednjem obsegu:

- za prenosni vod zemeljskega plina 5 m od osi voda na vsako stran;
- za distribucijski vod zemeljskega plina 2,5 m od osi voda na vsako stran;
- za distribucijski vod toplote ali drugega energetskega plina 1,5 m od osi voda na vsako stran.

(4) V času gradnje vodov iz prejšnjega odstavka je služnost iz prvega odstavka tega člena vzpostavljena v naslednjem obsegu:

- za vode elektrike največ v širini varovalnega pasu za določeno vrsto voda elektrike ter obligacijska pravica za gradnjo oziroma izvajanje del na takšni nepremičnini v širini delovnega pasu;
- za prenosni vod zemeljskega plina 12 m od osi voda na vsako stran;
- za distribucijski vod zemeljskega plina 6 m od osi voda na vsako stran;
- za distribucijski vod toplote ali drugega energetskega plina 5 m od osi voda na vsako stran.

(5) Upravljavec nepremičnine v lasti Republike Slovenije ali lokalne skupnosti in upravičenec služnosti v javno korist iz prvega odstavka tega člena sta dolžna skleniti pogodbo, s katero ugotovita obseg služnosti iz prvega odstavka na določeni nepremičnini oziroma nepremičninah, na vodnih in priobalnih zemljiščih pa tudi plačilo za služnost, najkasneje do poteka 6 mesecev od pravnomočnosti gradbenega dovoljenja za objekt infrastrukture, za katerega je služnost v javno korist vzpostavljena. Če v tem roku pogodba ni

sklenjena, lahko upravljavec nepremičnine ali upravičenec služnosti zahteva, da sodišče s sodbo nadomesti pogodbo.

(6) Ne glede na šesti odstavek 3. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10 in 48/12), prvega odstavka 16.d člena Zakona o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 19/10 – uradno prečiščeno besedilo in 56/10 – ORZSKZ16), 5. člen Zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 9/16 in 36/21 – ZZIRDKG) in četrtega odstavka 13. člena Zakona o Družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 97/10 in 40/12 – ZUJF) se odškodnina za služnost v javno korist za namen iz prvega odstavka 111. člena tega zakona na zemljiščih v lasti države ali lokalne skupnosti ne plačuje. Prav tako lokalne skupnosti v teh primerih za izvrševanje služnosti ne smejo zahtevati plačila taks ali drugih dajatev za uporabo zemljišč v njihovi lasti v delovnem pasu v času gradnje ali pogojevati izdajo drugih soglasij iz njihove pristojnosti s plačilom stroškov, ki nimajo podlage v zakonu.

(7) Investitor je dolžan vložiti predlog za vpis služnosti iz prvega odstavka tega člena v zemljiško knjigo najkasneje v 24 mesecih od uveljavitve načrta iz prvega odstavka tega člena ali od pridobitve lastninske pravice v smislu drugega odstavka tega člena. Vpis v zemljiško knjigo nima oblikovalnega učinka.

(8) Določbe tega zakona o obsegu ustanovitve služnosti v javno korist na zemljiščih v lasti Republike Slovenije ali lokalne skupnosti se uporabljajo ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov, ki ta vprašanja za posamezne vrste zemljišč urejajo drugače.

(9) Ne glede na peti odstavek tega člena se pogodba, s katero se ugotovi obseg služnosti, ter določi znesek nadomestila za služnost na vodnih in priobalnih zemljiščih v upravljanju ministrstva, pristojnega za vode, sklene neposredno po dokončnosti vodnega soglasja, po zakonu, ki ureja vode.

(10) Ne glede na sedmi odstavek tega člena in peti odstavek 110. člena tega zakona je investitor predlog za vpis služnosti na vodnih in priobalnih zemljiščih v upravljanju ministrstva, pristojnega za vode, dolžan vložiti po sklenitvi pogodbe iz prejšnjega odstavka. Pravica graditi na vodnih in priobalnih zemljiščih v upravljanju ministrstva, pristojnega za vode, je izkazana z vknjiženo služnostjo v javno korist v zemljiški knjigi oziroma s predložitvijo sklenjene in notarsko overjene pogodbe o služnosti ter kopije predloga za vpis pogodbe v zemljiško knjigo, s podatkom o zemljiškoknjižni plombi, pod katero se vodi predlog.

110. člen **(gradnja infrastrukture)**

(1) Kot dokazilo pravice graditi sisteme električne energije z nazivno napetostjo 20 kV in več ali prenosne sisteme zemeljskega plina se poleg dokazil po zakonu, ki ureja graditev objektov štejejo tudi naslednje listine in sicer za gradnjo največ do širine varovalnega pasu elektroenergetskih omrežij iz drugega odstavka 104. člena tega zakona ali nepremičnini, ki je v območju izvedbenega prostorskega akta oziroma varnostnega pasu prenosnega sistema zemeljskega plina iz tretjega odstavka 105. člena tega zakona:

- notarsko overjena pogodba in zemljiškoknjižno dovolilo o pridobitvi lastninske ali kakšne druge stvarne pravice na določeni nepremičnini, in sicer največ do širine varovalnega pasu elektroenergetskih omrežij iz drugega odstavka 104. člena tega zakona ali nepremičnini, ki je v območju državnega prostorskega načrta oziroma varnostnega pasu prenosnega sistema zemeljskega plina iz tretjega odstavka 105. člena tega zakona;

- potrdilo pristojnega organa, da niso dokončani postopki po Zakonu o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91, 56/92 – odločba US, 13/93 – odločba US, 31/93, 24/95 – odločba US, 20/97 – odločba US, 23/97 – odločba US, 65/98, 76/98 – odločba US, 66/00 – obvezna razlaga, 66/00, 11/01 – odločba US, 54/04 – ZDoh in 18/05 – odločba US);
- potrdilo pristojnega sodišča, da niso dokončani zapuščinski postopki po Zakonu o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 23/78, Uradni list RS, št. 13/94 – ZN, 40/94 – odločba US, 117/00 – odločba US, 67/01, 83/01 – OZ in 73/04 – ZN) oziroma po Zakonu o dedovanju kmetijskih gospodarstev (Uradni list RS, št. 70/95 in 54/99 – odločba US);
- historični izpisek iz zemljiške knjige, da je bila nepremičnina vknjižena na agrarne skupnosti, oziroma potrdilo pristojnega organa, da niso dokončani postopki vračanja premoženja po Zakonu o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (Uradni list RS, št. 5/94, 38/94, 69/95, 22/97, 97/98 – odločba US, 56/99, 72/00 in 51/04 – odločba US), ali zemljiškoknjižni izpisek, da je nepremičnina v lasti agrarne skupnosti ali vaše skupnosti;
- potrdilo pristojnega organa, da niso dokončani postopki vračanja premoženja po Zakonu o zadrukah (Uradni list RS, št. 62/07 – uradno prečiščeno besedilo);
- zemljiškoknjižni izpisek, da je nepremičnina vknjižena kot javno dobro;
- potrdilo pristojnega organa, da je vložen predlog za razglasitev lastnika nepremičnine za mrtvega ali da je začel postopek za dokazovanje smrti na podlagi predpisov, ki urejajo nepravdni postopek;
- sklep pristojnega upravnega organa iz osmega odstavka 108. člena tega zakona o uvedbi postopka razlastitve oziroma potrdilo, da je začel postopek za pridobitev služnosti v javno korist.

(2) Po končanju vsakega izmed postopkov iz prejšnjega odstavka, izvede investitor infrastrukture z lastniki nepremičnin postopek za pridobitev služnosti v javno korist ali lastninske oziroma stavbne pravice v javno korist v skladu s tem zakonom in s predpisi, ki urejajo razlastitev.

(3) Če investitor pridobi gradbeno dovoljenje za gradnjo na določeni nepremičnini na podlagi osme alineje prvega odstavka tega člena in začne z gradnjo na tej nepremičnini pred pridobitvijo pravice do prevzema posesti na podlagi tega zakona ali zakona, ki ureja razlastitev, pripada lastniku nepremičnine odškodnina za uporabo nepremičnine za čas od začetka dejanske uporabe nepremičnine zaradi gradnje energetske infrastrukture do izdaje odločbe o razlastitvi ali do ustanovitve služnosti v javno korist oziroma do pridobitve pravice do posesti v razlastitvenem postopku. O začetku dejanske uporabe nepremičnine na podlagi te določbe investitor obvesti organ, pristojen za razlastitev, in lastnika nepremičnine.

(4) Odškodnina iz prejšnjega odstavka se določi v višini tržne vrednosti najema take ali primerljive nepremičnine glede na obseg njene uporabe za gradnjo. Višino odškodnine oceni sodno zapriseženi cenilec ustrezne stroke, določi pa se v postopku določitve višine odškodnine po predpisih o razlastitvi kot njen posebni del.

(5) V primerih iz prvega odstavka prejšnjega člena se v postopkih izdaje gradbenega dovoljenja šteje, da je pravica graditi izkazana že s samo uveljavitvijo državnega izvedbenega prostorskega akta oziroma občinskega izvedbenega prostorskega akta, v primerih iz drugega odstavka prejšnjega člena pa z dnem pridobitve lastninske pravice države oziroma lokalne skupnosti.

111. člen **(agrarne operacije)**

(1) Investitor ali lastnik infrastrukture pa tudi operater, kadar ni lastnik infrastrukture, je stranka v postopku agrarnih operacij (na primer komasacije, melioracije ali arondacije), če se kateri izmed teh postopkov začne izvajati na območju, ki je s prostorskim aktom, v skladu s predpisi, ki urejajo načrtovanje prostorskih ureditev, predvideno kot območje gradnje infrastrukture, ali je na tem območju zgrajena infrastruktura.

(2) Če investitor infrastrukture pred začetkom postopka ene izmed agrarnih operacij z lastniki zemljišč še nima sklenjene ustrezne pogodbe o ustanovitvi služnosti v javno korist ali pogodbe o pridobitvi lastninske pravice, pridobi to pravico z upravno odločbo, ki se izda pri izvajanju agrarne operacije.

(3) Obstoječe služnosti v javno korist se z odločbo iz prejšnjega odstavka določijo na istem mestu in v enakem obsegu na morebitnih novo oblikovanih zemljiških parcelah, pri čemer imetniku te služnosti ni treba plačati odškodnine za novo določeno služnost.

(4) Organ, ki vodi agrarno operacijo, mora upoštevati izvedbeni prostorski akt in izvesti agrarno operacijo tako, da bo zagotovil investitorju infrastrukture pridobitev ustrezne pravice graditi.

(5) Kot dokazilo o pravici graditi po 3. točki drugega odstavka 35. člena Gradbenega zakona (Uradni list RS, št. 61/17, 72/17 – popr., 65/20 in 15/21 – ZDUOP) se na območju, kjer se izvajajo agrarne operacije, šteje tudi odločba upravnega organa iz drugega odstavka tega člena, ki vsebuje zemljiškoknjižno dovolilo, ali potrdilo upravnega organa, da je uveden postopek ene izmed agrarnih operacij.

(6) Investitor infrastrukture lahko začne, nadaljuje ali dokonča gradnjo infrastrukture ne glede na to, da je uveden in še ni pravnomočno končan postopek ene izmed agrarnih operacij.

112. člen (skrbnik za poseben primer)

(1) Če investitor infrastrukture za namen sklenitve pogodbe o služnosti v javno korist ali o pridobitvi lastninske ali stavbne pravice v javno korist ne uspe pridobiti podatkov iz javnih evidenc, ker ti podatki ne obstajajo oziroma organi, ki vodijo javne evidences s podatkom ne razpolagajo, centru za socialno delo posreduje predlog za postavitve skrbnika za poseben primer.

(2) Center za socialno delo v 60 dneh imenuje skrbnika za poseben primer, ki z investitorjem infrastrukture sklene ustrezno pogodbo o ustanovitvi služnosti v javno korist ali pogodbo o pridobitvi lastninske ali stavbne pravice v javno korist.

5. Poglavje: ENERGETSKA INŠPEKCIJA

113. člen (pristojnost energetske inšpekcije)

(1) Inšpektorat, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: energetska inšpekcija), opravlja naloge inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, razen tistih določb, ki se nanašajo na Agencijo za energijo.

(2) Energetska inšpekcija opravlja tudi inšpekcijski nadzor nad izvajanjem drugih področnih zakonov iz 2. člena tega zakona, če ti tako določajo.

(3) Energetska inšpekcija opravlja tudi nadzor nad strokovnostjo in usposobljenostjo delavcev, ki upravljajo z energetskimi napravami, v okviru zagotovitve varnosti in zanesljivosti obratovanja ter učinkovite rabe energije.

(4) Posamezna strokovna dela v postopku nadzora lahko na podlagi pooblastila predstojnika inšpektorata, kadar to ni v nasprotju z javnim interesom ali interesom strank, opravljajo tudi strokovno usposobljene pravne ali fizične osebe.

114. člen **(pogoji za energetskega inšpektorja)**

Za energetskega inšpektorja je lahko imenovana oseba, ki ima najmanj izobrazbo pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje s področja strojništva in obdelave kovin ali področja elektrotehnike in energetike ali raven izobrazbe pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustrezajo izobrazbi druge stopnje s področja strojništva in obdelave kovin ali področja elektrotehnike in energetike, pet let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit za inšpektorja ter izpolnjuje druge splošne pogoje za delo v državni upravi.

115. člen **(ukrepi inšpektorja)**

Poleg pooblastil, ki jih ima po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, ima energetski inšpektor pravico:

- odrediti, da se ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ga določi;
- odrediti, da se ustavi nadaljnja uporaba objekta, naprav, postrojev, napeljav oziroma prekine dobava energije;
- prepovedati nadaljnjo uporabo energetskih sistemov, objektov, postrojev, napeljav in omrežij oziroma nadaljnje izvajanje takih del, ki ne ustrezajo tehničnim ali drugim predpisom, in zaradi tega obstaja nevarnost za življenje in zdravje ljudi ali nevarnost, da utegne nastati večja materialna škoda;
- prepovedati nadaljnje upravljanje energetske naprave delavcu, ki ni strokovno usposobljen v skladu s predpisi o strokovnem usposabljanju.

116. člen **(dolžnost zavezancev)**

Pravne ali fizične osebe ali posameznik morajo energetskemu inšpektorju omogočiti oziroma zagotoviti nemoteno izvrševanje inšpekcijskega nadzorstva, mu omogočiti vstop v objekt ter dostop do energetskih naprav, omrežij, postrojev in napeljav ter mu dati na razpolago vse zahtevane podatke, tehnično dokumentacijo in druge listine in poročila.

117. člen **(obvestilo o izvršenem ukrepu)**

Odgovorna oseba pravne ali fizične osebe ter posameznik so dolžni energetsko inšpekcijo obvestiti o izvršitvi naloženih ukrepov iz odločbe najkasneje v osmih dneh po preteku roka, določenega za odpravo pomanjkljivosti.

118. člen
(obvestilo o nastopu okoliščin)

Odgovorna oseba pravne ali fizične osebe ter posameznik, ki upravlja energetske objekte, naprave, postroje ali napeljave, za katere je predpisan inšpekcijski nadzor po tem zakonu, mora takoj obvestiti energetske inšpekcije o poškodbah in okvarah, ki imajo za posledico prekinitve oziroma omejitve dobave energije ali če obstaja nevarnost za življenje in zdravje ljudi ali nevarnost, da utegne nastati večja materialna škoda.

119. člen
(obvestilo o začetku gradnje in preizkusov)

Odgovorna oseba pravne ali fizične osebe ter posameznik, ki izvaja dela na energetskem objektu, napravi, napeljavi oziroma postroju, mora energetske inšpekcije sporočiti datum začetka gradnje, rekonstrukcije ali obnove ter datum začetka funkcionalnih in zagonskih preizkusov na energetskih napravah, napeljavah, postrojih in objektih.

120. člen
(periodični pregledi)

Odgovorna oseba pravne ali fizične osebe ter posameznik, ki upravlja energetske objekte, naprave, postroje ali napeljave, mora zagotoviti izvedbo predpisanih periodičnih pregledov in preizkusov skladno s predpisi iz prvega odstavka 27. člena tega zakona, ki urejajo periodične preglede za posamezno vrsto objekta, naprave, instalacij in omrežja.

6. Poglavje: DRUGE SKUPNE DOLOČBE ZA IZVAJALCE ENERGETSKIH DEJAVNOSTI

1. Oddelek: Posebne določbe o izvršbi in stečaju nad izvajalci energetskih dejavnosti

1. Pododdelek: Izvršba

121. člen
(predmeti, izvzeti iz izvršbe)

(1) Objekti, naprave in omrežja energetske infrastrukture, ki so nujno potrebni za opravljanje gospodarske javne službe po tem zakonu, razen objektov za proizvodnjo elektrike ali zemeljskega plina v lasti fizičnih oseb in pravnih oseb, v katerih Republika Slovenija nima neposrednega ali posrednega lastniškega deleža, ne morejo biti predmet izvršbe.

(2) Izvzetje iz prejšnjega odstavka ne velja v primeru, če se vodi izvršba zaradi poplačila terjatve iz naslova posojila, s katerim je bil predmet kupljen, oziroma posojila, danega za razvoj dejavnosti javne službe, ter v primeru, kadar se vodi izvršba zaradi poplačila terjatve, ki je bila zavarovana s pogodbeno zastavno pravico na tem predmetu.

2. Pododdelek: Stečaj

122. člen

(izvzetje iz stečajnih postopkov za koncesionarje in javna podjetja)

(1) Nad družbami v 100 % lasti Republike Slovenije ali lokalne skupnosti, ki imajo v skladu s področnim zakonom podeljeno koncesijo za izvajanje gospodarske javne službe, ter nad javnimi podjetji v lasti države ali lokalne skupnosti, ki opravljajo gospodarsko javno službo po tem zakonu, ni mogoče uvesti stečajnega postopka v skladu z Zakonom o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US, 63/16 – ZD-C, 54/18 – odl. US, 69/19 – odl. US, 74/20 – odl. US in 85/20 – odl. US).

(2) Za obveznosti pravnih oseb iz prejšnjega odstavka odgovarjajo subsidiarno njihovi ustanovitelji.

123. člen

(posebna pravila o prodaji premoženja v stečaju)

Energetska infrastruktura in premoženjske pravice, ki so kot celota nujno potrebne za opravljanje gospodarske javne službe kot jo določa področni zakon, se v stečaju lahko prodajo samo kot poslovna celota.

124. člen

(predkupna pravica v stečaju)

(1) Če je stečajni dolжник pravna ali fizična oseba, ki ne opravlja gospodarske javne službe, ima izvajalec gospodarske javne službe predkupno pravico pri prodaji premoženja kot poslovne celote v stečajnem postopku ter pri prodaji v stečaju energetska infrastruktura in premoženjske pravice, ki sestavlja infrastrukturo po tem zakonu.

(2) Predkupna pravica izvajalca gospodarske javne službe se nanaša tudi na zemljišča, ki so del stečajne mase in na njih stojijo objekti, naprave ali napeljave izvajalca gospodarske javne službe.

(3) Kadar je stečajni dolжник izvajalec gospodarske javne službe po tem zakonu na temelju koncesije gradnje ali koncesije storitev, način prodaje premoženja iz prejšnjega člena in predkupna pravica po tem členu ne posegata v izločitveno pravico koncedenta po zakonu, ki ureja javno-zasebno partnerstvo.

(4) Predkupna pravica izvajalca gospodarske javne službe iz prvega in drugega odstavka tega člena se uveljavi v skladu s predpisi, ki urejajo uveljavljanje zakonitih predkupnih pravic v stečajnem postopku.

125. člen

(posebna pravila o nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika)

(1) Ne glede na predpise, ki urejajo poslovanje stečajnega dolžnika po začetku stečajnega postopka, je stečajnemu dolžniku, ki je izvajalec gospodarske javne službe ali ki po pooblastilu izvajalca gospodarske javne službe opravlja naloge gospodarske javne službe, dovoljeno nadaljevanje opravljanja dejavnosti javne službene ali opravljanje drugih poslov, ki so nujno potrebni za nemoteno opravljanje gospodarske javne službe v skladu s 317. členom Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 59/09, 52/10, 106/10 – ORZFPPIP21, 26/11, 47/11 – ORZFPPIP21-1, 87/11, 23/12 – odločba US in 47/13).

(2) Stečajni upravitelj mora v primeru iz prejšnjega odstavka poskrbeti, da se opravljanje nalog gospodarske javne službe zagotovi v neokrnjenem obsegu.

2. Oddelek: Posebne določbe o stavki pri izvajalcih energetskih dejavnosti

126. člen

(določba o omejitvi pravice do stavke v energetskih dejavnostih)

Pravica do stavke delavcev pri delodajalcih iz 127. in 128. člena tega zakona se lahko uveljavi pod pogojem, da se zagotovi minimum delovnega procesa, v skladu s 127. in 128. členom tega zakona.

127. člen

(omejitev stavke pri izvajalcih gospodarske javne službe)

(1) V primeru stavke delavcev pri izvajalcih gospodarske javne službe po tem zakonu, so delavci dolžni med stavko opravljati dela in naloge, ki so nujno potrebni za varno in zanesljivo oskrbo z električno energijo.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka so delavci dolžni opravljati pravočasno, učinkovito in v skladu z navodili poslovodnega organa. Če o tem ni doseženo soglasje med delavci, ki sodelujejo v stavki, poslovodni organ s sklepom določi delavce, ki so med stavko dolžni opravljati naloge v skladu s prejšnjim odstavkom.

(3) Obveznosti iz prvega in drugega odstavka tega člena veljajo tudi za delavce pri delodajalcu, na katerega je izvajalec gospodarske javne službe prenesel opravljanje nalog s področja gospodarske javne službe.

128. člen

(omejitev stavke pri dobaviteljnih sistemskih storitev)

Delavci pri delodajalcu, ki operaterju dobavlja sistemske storitve, so dolžni med stavko zagotavljati stalno pripravljenost ter opravljati dela in naloge, ki so nujno potrebne za to, da je v okviru prevzetih pogodbenih obveznosti delodajalca zagotovljena zanesljiva in pravočasna izvedba ustreznih sistemskih storitev, ki jih za vodenje sistema potrebuje operater.

3. Oddelek: Upravljanje kapitalskih naložb s področja energetike

129. člen

(upravljanje kapitalskih naložb s področja energetike)

Vlada v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, izvršuje pravice Republike Slovenije kot delničarke oziroma družbenice v gospodarskih družbah v večinski ali 100-odstotni lasti Republike Slovenije, ki opravljajo gospodarsko javno službo dejavnost operaterja prenosnega sistema, dejavnost sistemskega operaterja in dejavnost distribucijskega operaterja ter dejavnost operaterja trga z elektriko v Republiki Sloveniji. Za spremljanje teh naložb je pristojno ministrstvo.

6. Poglavje: KAZENSKE DOLOČBE

130. člen

(1) Z globo do 0,1 % letnega prometa v predhodnem poslovnem letu se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo agencije o ukrepih za odpravo kršitev iz drugega odstavka 79. člena tega zakona.

(2) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če ravna v nasprotju s 91. členom tega zakona.

(3) Z globo od 15.000 do 150.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

131. člen

(prekrški za kršitve določb Uredbe 1227/2011/EU) 501

(1) Z globo od 25.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- ACER ne predloži evidence o transakcijah, povezanih z veleprodajnimi energetskimi trgi, v skladu s prvim odstavkom 8. člena Uredbe 1227/2011/EU;
- pred sklepanjem transakcij, o katerih mora poročati, transakcij ne prijavi agenciji v skladu z 9. členom Uredbe 1227/2011/EU ali nemudoma ne obvesti agencije o spremembah podatkov, ki jih vsebuje prijava za vpis v register udeležencev iz sedmega odstavka 435. člena tega zakona;
- nemudoma uradno ne obvesti agencije o utemeljenem sumu, da bi transakcija lahko pomenila kršitev 3. ali 5. člena Uredbe 1227/2011/EU v skladu s 15. členom Uredbe 1227/2011/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 0,1 % do 10 % letnega prometa v predhodnem poslovnem letu se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- uporabi notranje informacije o veleprodajnem energetskem proizvodu v nasprotju s točko a) prvega odstavka 3. člena Uredbe 1227/2011/EU;
- razkrije notranje informacije kateri koli drugi osebi v nasprotju s točko b) prvega odstavka 3. člena Uredbe 1227/2011/EU;
- na podlagi notranje informacije kateri koli drugi osebi priporoči sklenitev posla v nasprotju s točko c) prvega odstavka 3. člena Uredbe 1227/2011/EU ali jo k temu napelje;
- ne objavi notranjih informacij, ki se nanašajo nanj ali na z njim povezane osebe v skladu s 4. členom Uredbe 1227/2011/EU;

- sklene kakršen koli posel ali izda kakršna koli naročila za trgovanje ali razširja informacije na način, ki pomeni ali bi lahko pomenil tržno manipulacijo v nasprotju s 5. členom Uredbe 1227/2011/EU.

(4) Če se letni promet v predhodnem poslovnem letu iz prejšnjega odstavka ne da določiti, se za prekršek iz prejšnjega odstavka pravna oseba kaznuje z globo od 15.000 do 250.000 eurov, pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se kaznuje z globo od 30.000 do 500.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, pa se kaznuje z globo od 5.000 do 150.000 eurov.

(5) Z globo od 4.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prve, druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena.

7. Poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

133. člen (prvo poročilo o stanju izvajanja NEPN)

Prvo poročilo o stanju izvajanja NEPN iz 22. člena tega zakona sprejme Vlada najkasneje do 15.3.2023.

134. člen (določitev prioritete uporabe energentov in uskladitev občinskih odlokov)

(1) Občine predpišejo prioriteto uporabo energentov za delovanje stavb in proizvodnjo toplote v proizvodnih procesih končnih uporabnikov v skladu s tem zakonom v treh letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Občinski odloki, ki določajo prioriteto uporabo energentov, se uskladijo s tem zakonom v treh letih od uveljavitve tega zakona.

135. člen (prehodno obdobje za letne energetske bilance)

(1) Letne energetske bilance se sprejemajo do leta 2025.

(2) Letna energetska bilanca napoveduje skupno letno porabo posameznih virov energije in načine zagotavljanja oskrbe z energijo v državi. Obvezne sestavine energetske bilance so bilance količin primarne in končne energije, izražene v naravnih količinah in ekvivalentni energijski vrednosti, po posameznih virih v državi, in sicer realizacije za predpreteklo leto, oceno za preteklo leto ter napovedi za tekoče in prihodnje leto. Energetske bilance morajo vsebovati tudi načrt za delovanje podporne sheme za električno energijo iz obnovljivih virov in iz soproizvodnje z visokim izkoristkom ter napoved razpoložljivih virov sredstev za doseganje predvidenih letnih ciljev podporne sheme.

(3) Ministrstvo predloži vsakoletno energetska bilanco v sprejem vladi.

136. člen
(prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v teku)

Prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v zadevah s področja tega zakona, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

137. člen
(nadaljevanje dela Agencije za energijo)

Agencija za energijo, ki je delovala na podlagi Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), nadaljuje z delom po določbah tega zakona.

138. člen
(izvršilni predpisi)

Minister izda predpis iz tretjega odstavka 104. člena ter šestega in sedmega odstavka 105. člena tega zakona v devetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

139. člen
(podaljšanje veljavnosti izvršilnih predpisov)

(1) Pravilnik o metodologiji in obveznih vsebinah lokalnih energetskih konceptov (Uradni list RS, št. 56/16), izdan na podlagi 4. odstavka 29. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 23. člena tega zakona.

(2) Pravilnik o strokovnem usposabljanju in preizkusu znanja za upravljavca energetskih naprav (Uradni list RS, št. 92/15 in 175/20), izdan na podlagi drugega odstavka 31. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 25. člena tega zakona.

(3) Uredba o energetska infrastrukturi (Uradni list RS, št. 22/16), izdana na podlagi petega odstavka 462. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi petega odstavka 98. člena tega zakona.

(4) Uredba o vzdrževalnih delih v javno korist na področju energetike (Uradni list RS, št. 37/18), izdana na podlagi tretjega odstavka 463. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 99. člena tega zakona.

140. člen
(podaljšanje uporabe)

(1) Do uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 107. člena tega zakona se še naprej uporablja Pravilnik o pogojih in omejitvah gradenj, uporabe objektov ter opravljanja dejavnosti v območju varovalnega pasu elektroenergetskih omrežij (Uradni list RS, št. 101/10).

(2) Do uveljavitve predpisa iz šestega in sedmega odstavka 108. člena tega zakona se še naprej uporablja Pravilnik o tehničnih pogojih za graditev, obratovanje in vzdrževanje plinovodov z delovnim tlakom nad 16 barov ter o pogojih za posege v območjih njihovih varovalnih pasov (Uradni list RS, št. 12/10, 45/11 in 17/14 – EZ-1).

141. člen
(prenehanje veljavnosti zakona)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Energetski zakon (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE).

142. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.